

วิจารณ์ (TNBT)

วิจารณ์

วิจารณ์ 1

บทนำ และการทักทาย

¹ การเปิดเผยหรือการสำแดงของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ ที่พระเจ้าประทานแก่พระองค์ เพื่อสำแดงต่อบรรดาผู้รับใช้ของพระองค์ เกี่ยวกับสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในเร็ว ๆ นี้ และพระองค์ใช้เทวะทูตของพระองค์ ไปแจ้งกับยอห์นทาสรับใช้ของพระองค์ ² ยอห์นเป็นพยานให้กับพระคำของพระเจ้า และให้กับคำพยานของพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์ คือทุกสิ่งที่ท่านเห็น ³ ความสุขมีแก่ผู้ที่อ่าน และแก่บรรดาผู้ที่ฟังคำพยากรณ์ แล้วประพฤติตามสิ่งต่าง ๆ ที่เขียนไว้ในนั้น เพราะว่าเวลานั้นใกล้เข้ามาแล้ว

⁴ จดหมายนี้เขียนจากยอห์น เขียนถึงชุมชนของพระเจ้าทั้งเจ็ดที่อยู่ในแคว้นเอเชีย ขอให้ท่านทั้งหลายได้รับพระคุณ สันติภาพและสันติสุขจากพระองค์ผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ และผู้ที่เสด็จมาและจากพระวิญญาณทั้งเจ็ด ที่เฝ้าอยู่หน้าพระที่นั่งของพระองค์ ⁵ และจากพระเยซูผู้เป็นพระศรีอาริย์พยานผู้ซื่อสัตย์ ซึ่งเป็นผู้แรกที่เป็นขึ้นจากความตาย และเป็นผู้ครอบครองเหนือบรรดากษัตริย์ในโลก พระองค์ทรงรักเรา นั้นหมายความว่า พระองค์เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกษาต่อเรา ทรงปลดปล่อยเราจากบาปของเรา ด้วยเลือดของพระองค์ ⁶ และทรงตั้งเราให้เป็นอาณาจักร และเป็นพวกบุโรहितของพระเจ้าผู้เป็นพ่อ ขอพระเกียรติ สง่าราศี และอาณาจักรจงมีแก่พระองค์สืบ ๆ ไปเป็นนิตย์ สาธุ

⁷ นี่แน่ะ พระองค์จะเสด็จมาพร้อมกับหมู่เมฆ และนัยน์ตาทุกดวงจะเห็นพระองค์ แม้แต่คนทั้งหลายที่แทงพระองค์ และมนุษย์ทุกเผ่าพันธุ์ทั่ว โลกจะคร่ำครวญเพราะพระองค์ จะเป็นไปอย่างนั้น สาธุ

⁸ พระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ผู้ที่จะเสด็จมา และผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด กล่าวว่า “เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย”

นิมิตเกี่ยวกับพระผู้เป็นพระศรีอารีย์

9 ข้าพเจ้าคือยอห์นพี่น้องของท่านทั้งหลาย ผู้มีส่วนร่วมในความยากลำบาก และในอาณาจักร และในความทรหดอดทนในพระเยซู ข้าพเจ้ามาอยู่ที่เกาะปีทมอส เพราะเหตุพระคำของพระเจ้า และคำพยานของพระเยซู¹⁰ พระวิญญูญาณทรงคลใจข้าพเจ้าในวันขององค์พระผู้เป็นเจ้า และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังเหมือนอย่างเสียงแตรมาจากข้างหลังข้าพเจ้า¹¹ กล่าวว่า “สิ่งที่เจ้าเห็นนั้นจงเขียนไว้ในหนังสือม้วน และส่งไปให้ชุมชนของพระเจ้าทั้งเจ็ด คือชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัส เมืองสมเออร์นา เมืองเปอร์กาัมม เมืองธียาทิรา เมืองซาร์ดีส เมืองฟีลาเดลเฟียและเมืองเลาดีเซีย”

12 แล้วข้าพเจ้าก็หันกลับมาดูตรงที่เสียงกล่าวกับข้าพเจ้านั้น และเมื่อหันกลับมาแล้ว ข้าพเจ้าก็เห็นเชิงเทียนทองคำเจ็ดคัน¹³ ในท่ามกลางเชิงเทียนเหล่านั้น มีผู้หนึ่งเหมือนบุตรมนุษย์ สวมเสื้อผ้ายาวคลุมถึงเท้า และคาดแถบทองคำที่อก¹⁴ ศีรษะและผมของพระองค์ขาวเหมือนอย่างขนแกะ และขาวเหมือนอย่างปุยสำลี ดวงตาของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ¹⁵ เท้าของพระองค์เหมือนทองคำสัมฤทธิ์ ประหนึ่งหลอมบริสุทธิ์แล้วในเตาไฟ เสียงของพระองค์เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย¹⁶ มือขวาของพระองค์ถือดวงดาวเจ็ดดวง และมีดาบสองคมที่คมกริบออกมาจากปากของพระองค์ และดวงหน้าของพระองค์เหมือนอย่างดวงอาทิตย์ที่ส่องแสงแรงกล้า

17 เมื่อข้าพเจ้าเห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ล้มลงแทบเท้าของพระองค์เหมือนอย่างคนตาย และพระองค์วางมือขวาบนตัวข้าพเจ้า แล้วกล่าวว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้น และเป็นเบื้องปลาย¹⁸ เป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ เราได้ตายแล้ว แต่นี้แน่ะ เรายังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และเราถือลูกกุญแจทั้งหลายแห่งความตาย และแห่งแดนคนตาย¹⁹ เพราะฉะนั้น จงเขียนสิ่งที่เจ้าเห็นแล้ว คือสิ่งที่กำลังเป็นอยู่ขณะนี้ กับสิ่งที่เกิดขึ้นหลังจากนี้²⁰ ส่วนความล้าลึกของดาวทั้งเจ็ดดวง ซึ่งเจ้าเห็นในมือขวาของเรา และของเชิงเทียนทองคำทั้งเจ็ดนั้น ดาวเจ็ดดวงก็คือบรรดาเทวะทูตของชุมชนทั้งเจ็ดของพระเจ้า และเชิงเทียนเจ็ดคันนั้นก็คือชุมชนทั้งเจ็ดของพระเจ้า

วิจารณ์ 2

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัส

1 จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนพระเจ้าที่เมืองเอเฟซัสว่า “พระองค์ผู้ถือดาวทั้งเจ็ดไว้ในมือขวา และดำเนินอยู่ท่ามกลางเชิงเทียนทองคำทั้งเจ็ดนั้นกล่าวดั่งนี้ว่า² เรารู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องการทรากตรำ และความทรหดอดทนของเจ้า และรู้ว่าเจ้าไม่ยอมทนต่อพวกคนชั่ว

เจ้าทดสอบพวกที่อ้างตัวว่าเป็นอัครทูต แต่ไม่ได้เป็น และเจ้าก็พบว่าพวกเขาโกหก³
เรารู้ว่าพวกเจ้ามีความทรหดอดทน และยอมทนเพราะนามของเรา และไม่ได้อ่อนระอา⁴
แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือว่าเจ้าละทิ้งความรักครั้งแรกของเจ้า ซึ่งมีหมายความว่า ว่าความเมตตา
กรุณา มุทิตา และอุเบกษา⁵ เพราะฉะนั้นจงระลึกถึงสภาพเดิมที่เจ้าตกลงมาแล้วนั้น จงกลับใจใหม่
และทำตามทีประพฤติในตอนแรก มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้า และจะย้ายเชิงเทียนของเจ้าออกจากที่ของมัน
นอกจากว่าเจ้าจะกลับใจใหม่⁶ แต่ว่าเจ้ายังมีข้อคืออยู่ คือว่าเจ้าเกลียดชังความประพฤติของพวกนิโคเลาส์
ที่เราเองก็เกลียดชัง⁷ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า คนที่ชนะ
เราจะให้เขากินผลจากต้นไม้ที่ให้ชีวิต ที่อยู่ในสวนสวรรค์ของพระเจ้า”

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าที่เมืองสเมอร์นา

⁸ จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนพระเจ้าที่เมืองสเมอร์นาว่า “
พระองค์ผู้เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย ผู้ซึ่งตายไปแล้ว และกลับมีชีวิตอีก กล่าวดังนี้ว่า⁹
เรารู้เรื่องความยากลำบาก และยากจนของเจ้า (แต่ว่าเจ้าก็มั่งมี)
และรู้เรื่องการกล่าวร้ายของพวกที่อ้างตัวว่าเป็นยิว แต่ไม่ได้เป็น แต่เป็นธรรมศาลาของซาตาน¹⁰
อย่ากลัวการทรมานทุกขที่เจ้าจะได้รับนั้น นี่แน่ะ มารจะชังพวกเจ้าบางคนไว้ในคุกเพื่อทดลองพวกเจ้า
และเจ้าทั้งหลาย จะได้รับความยากลำบากถึงสิบวัน แต่เจ้าจงซื่อสัตย์จบจนวันตาย
และเราจะมอบมงกุฎแห่งชีวิตให้แก่เจ้า¹¹
ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า
คนที่ชนะจะไม่ได้รับอันตรายจากความตายครั้งที่สองเลย”

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองเปอร์กัมมัม

¹² จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเปอร์กัมมัมว่า “
พระองค์ผู้ถือดาบสองคมที่คมกริบกล่าวดังนี้ว่า¹³ เรารู้จักที่อยู่ของเจ้า ที่ซึ่งเป็นที่นั่งของซาตาน
ถึงกระนั้นเจ้าก็ยึดมั่นในนามของเรา และไม่ปฏิเสธความเชื่อในเรา แม้ในเวลาอันที่พาส (Antipas)
พยานผู้ซื่อสัตย์ของเราต้องถูกฆ่าท่ามกลางพวกเจ้า ในที่ซึ่งซาตานอยู่นั้น¹⁴
แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าสองสามข้อ คือเจ้ามีบางคนที่ยึดถือคำสอนของบาลาอัมอยู่ที่นั่น
ผู้ซึ่งสอนบาลาคให้วางสิ่งสะดุดต่อหน้าพวกอิสราเอล คือให้พวกเขากินอาหารที่บูชารูปเคารพ
และล่วงประเวณี¹⁵ เช่นเดียวกันเจ้าก็มีคนที่ยึดถือคำสอนของพวกนิโคเลาส์ด้วย¹⁶
เพราะฉะนั้นจงกลับใจใหม่ มิฉะนั้นเราจะมาหาเจ้าโดยเร็ว และจะต่อสู้กับพวกเขาด้วยดาบในปากของเรา
¹⁷ ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า
เราจะให้อาหารจากสวรรค์ที่ซ่อนอยู่แก่คนที่ชนะ และจะให้หินสีขาวแก่เขาด้วย
และบนหินนั้นจะมีชื่อใหม่จารึกไว้ ซึ่งไม่มีใครรู้เลยนอกจากผู้ที่ได้รับ”

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองธยาทิตรา

18 จงเขียนถึงเทวะทูตสวรรค์ของชุมชนของพระเจ้า ที่เมืองธยาทิตราว่า “
พระองค์ผู้เป็นพระโอรสของพระเจ้า ผู้มีดวงตาเหมือนอย่างเปลวไฟ และมีเท้าเหมือนทองสัมฤทธิ์
ได้กล่าวดังนี้ว่า 19 เรา รู้จักความประพฤติของเจ้า รู้เรื่องความรัก ซึ่งมีความหมายเช่นเดียวกันกับ
พรหมวิหารสี่ อันได้แก่ เมตตา กรุณา มุทิตา และอุเบกขา ความเชื่อฟังอาศัย การปรนนิบัติรับใช้
และความทรหดอดทนของเจ้า และรู้ว่าความประพฤติในตอนปลายนั้นดีกว่าตอนต้น 20
แต่เรามีข้อที่จะต่อว่าเจ้าบ้าง คือเจ้าทนฟังนางเยเซเบล
ผู้หญิงที่อ้างตัวเป็นผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้า
นางสอนและล่อลวงบรรดาผู้รับใช้ของเราให้ล่วงประเวณี และกินอาหารที่บูชารูปเคารพ 21
เราให้โอกาสนางเพื่อจะได้กลับใจใหม่ แต่นางก็ไม่ประสงค์จะกลับใจจากการล่วงประเวณี 22 นี่แน่ะ
เราจะโยนนางไว้บนเตียงคนไข้ และโยนพวกที่ล่วงประเวณีกับนาง ไว้ในความยากลำบากยิ่งใหญ่นอก
นอกจากว่าพวกเขาจะกลับใจจากการประพฤติชั่วของนาง 23 เราจะประหารลูก ๆ ของนางให้ตาย
แล้วชุมชนของพระเจ้าทั้งหมดจะได้รู้ว่าเราเป็นผู้ตรวจสอบความคิดและจิตใจ
และเราจะให้กับเจ้าทั้งหลาย แต่ละคนตามความประพฤติของพวกเขา 24
สำหรับพวกเจ้าที่เหลืออยู่ในเมืองธยาทิตราที่ไม่ถือคำสอนนี้
และไม่รู้จักสิ่งที่เขาเรียกว่าความล้าลึกของซาตาน เราขอบอกว่า เราจะไม่มอบภาระอื่นแก่พวกเจ้า 25
ถึงอย่างไรก็ดี จงยึดมั่นสิ่งที่มีอยู่จนกว่าเราจะมา 26 และคนที่ชนะและปฏิบัติงานของเราจนถึงที่สุด
เราจะประทานสิทธิอำนาจเหนือบรรดาประชาชาติให้แก่เขา 27
และเขาจะปกครองดูแลคนทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก เหมือนอย่างหม้อกระเบื้องที่ถูกตีแตกเป็นเสี่ยง ๆ 28
เหมือนอย่างที่เราได้รับอำนาจจากพระบิดาของเราแล้ว และเราจะมอบดาวประจำรุ่งให้กับเขาด้วย 29
ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

วิจารณ์ 3

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองซาร์ติส

1 จงเขียนถึงเทวะทูตของชุมชนของพระเจ้า ที่เมืองซาร์ติสว่า “
พระองค์ผู้ทรงมีพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า และทรงมีดาวเจ็ดดวงนั้น กล่าวดังนี้ว่า
เรา รู้จักความประพฤติของเจ้า คือเจ้าได้ชื่อว่ามีชีวิตอยู่ แต่ว่าเจ้าตายแล้ว 2
เจ้าจ้งตื่นขึ้นและจงเสริมกำลังให้กับส่วนที่เหลืออยู่ซึ่งจวนจะตายแล้วนั้น
เพราะว่าเราไม่พบความประพฤติที่ครบบริบูรณ์ของเจ้าเฉพาะหน้าของพระเจ้า 3
เหตุฉะนั้นเจ้าจงระลึกว่าเจ้าได้รับและได้ยินอะไร จงถือรักษาและจงกลับใจใหม่ เพราะถ้าเจ้าไม่ตื่นขึ้น

เราจะมาเหมือนอย่างขโมย และเจ้าจะไม่รู้ว่าเราจะมาหาเจ้าชั่วโมงไหน⁴
แต่เจ้าก็ยังมีสองสามคนในเมืองซาร์ดีสที่ไม่ได้ทำให้เสื้อผ้าของตนเป็นมลทิน
และพวกเขาจะดำเนินไปกับเราในชุดสีขาว เพราะว่าเขาเป็นคนที่คู่ควร⁵ เช่นเดียวกัน
คนที่ชนะก็จะสวมเสื้อสีขาว และเราจะไม่ลบชื่อของเขาออกจากหนังสือแห่งชีวิต
เราจะรับรองชื่อของเขาต่อหน้าพระบิดาของเรา และต่อหน้าบรรดาทูตของพระองค์⁶
ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองฟีลาเดลเฟีย

⁷ จงเขียนถึงทูตสวรรค์ของชุมชนพระเจ้าที่เมืองฟีลาเดลเฟียว่า “พระองค์ผู้บริสุทธิ์
ผู้ทรงสัตย์จริง ผู้ทรงมีลูกกุญแจของดาวิด ผู้ทรงเปิดแล้วจะไม่มีใครปิดได้
ผู้ทรงปิดแล้วจะไม่มีใครเปิดได้นั้น กล่าวดังนี้ว่า⁸ เรารู้จักความประพฤติของเจ้า นี่แน่ะ
เราจัดวางประตูที่เปิดไว้ตรงหน้าพวกเจ้า ประตูนี้ไม่มีใครสามารถปิดได้ เราเห็นว่าเจ้ามีกำลังเพียงเล็กน้อย
แต่กระนั้นเจ้าก็ถือรักษาคำของเรา และไม่ได้ปฏิเสธนามของเรา⁹ นี่แน่ะ
เราจะเป็นเหตุให้พวกธรรมศาลาของซาตานที่กล่าวอ้างว่า พวกเขาเป็นยิว และไม่ได้เป็น
แต่กลับโกหกกันนั้น เราจะทำให้พวกเขามากกราบลงแทบเท้าของเจ้า และให้เขารู้ว่าเรารักเจ้า¹⁰
เพราะว่าเจ้าถือรักษาคำของเรา คือมีความทรหดอดทน
เราจะเผ้ารักษาเจ้าให้พ้นจากช่วงเวลาแห่งการทดสอบ ซึ่งจะมาถึงคนทั่วทั้งโลก
เพื่อจะทดสอบคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก¹¹ เราจะมาโดยเร็ว จงยึดมั่นในสิ่งที่เจ้ามี
เพื่อจะไม่ให้ใครชิงเอามงกุฎของเจ้าไปได้¹² คนที่ชนะ
เราจะตั้งให้เขาเป็นเสาหลักอยู่ในพระวิหารของพระเจ้าของเรา และเขาจะไม่ออกไปจากพระวิหารอีกเลย
และบนตัวเขา เราจะจารึกพระนามพระเจ้าของเรา และชื่อเมืองของพระเจ้าของเรา
คือนครเยรูซาเล็มใหม่ที่ลงมาจากสวรรค์จากพระเจ้าของเรา และเราจะจารึกนามใหม่ของเราด้วย¹³
ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญาณพูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

ถ้อยคำถึงชุมชนของพระเจ้าเมืองเลาดีเซีย

¹⁴ จงเขียนถึงทูตสวรรค์ของชุมชนของพระเจ้าที่เมืองเลาดีเซียว่า “
พระองค์ผู้เป็นพระที่เป็นตามที่เป็น ทรงเป็นพยานที่ซื่อสัตย์ และสัตย์จริง
และทรงเป็นต้นกำเนิดของสิ่งสารพัดที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นกล่าวดังนี้ว่า¹⁵ เรารู้จักความประพฤติของเจ้า
คือว่าเจ้าไม่เย็นและไม่ร้อน เราอยากให้เจ้าเย็นหรือร้อน¹⁶ เพราะว่าเจ้าเป็นแต่อุ่น ๆ ไม่ร้อนและไม่เย็น
เราจะคายเจ้าออกจากปากของเรา¹⁷ เพราะเจ้าพูดว่า ‘ข้าเป็นเศรษฐีและข้าร่ำรวยแล้ว
ข้าไม่ต้องการสิ่งใดเลย’ เจ้าไม่รู้ว่าเจ้าเป็นคนน่าสมเพช น่าสังเวช เจ้ายากจน ตาบอด และเปลือยกาย¹⁸
เราแนะนำเจ้าให้ซื้อทองคำที่หลอมด้วยไฟจากเรา เพื่อเจ้าจะได้มี และมีซื้อเสื้อผ้าสีขาว
เพื่อจะได้สวมให้พ้นจากความอับอายที่ต้องเปลือยกาย และซื้อยาหยอดตาของเจ้า เพื่อเจ้าจะได้เห็น¹⁹

เรารักใครเราก็ตักเตือน และตีสอนเขา เพราะฉะนั้นจึงมีความกระตือรือร้น และกลับใจใหม่²⁰ นี่แน่ะ
เรายืนเกาะอยู่ที่ประตู ถ้าใครได้ยินเสียงของเราและเปิดประตู เราจะเข้าไปหาเขา
และจะรับประทานอาหารร่วมกับเขา และเขาจะรับประทานอาหารร่วมกับเรา²¹ คนที่ชนะ
เราจะให้เขานั่งกับเราบนพระที่นั่งของเรา เหมือนอย่างที่เรามีชัยชนะแล้ว
และได้นั่งกับพระเจ้าผู้เป็นพ่อของเราบนพระที่นั่งของพระองค์²²
ใครมีหูก็ให้ฟังข้อความที่พระวิญญูญาณได้พูดกับชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า”

วิจารณ์ 4

การนมัสการในสวรรค์

¹ หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นประตูที่เปิดอ้าอยู่ในสวรรค์ และเสียงแรกที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้น
พูดกับข้าพเจ้าเหมือนอย่างเสียงแตรว่า “จงขึ้นมาบนนี้เถิด
และเราจะสำแดงให้เจ้าเห็นสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นหลังจากนี้”² ในทันใดนั้น พระวิญญูญาณก็ทรงคลไจข้าพเจ้า
และนี่แน่ะ มีพระที่นั่งตั้งอยู่ในสวรรค์ และมีท่านผู้หนึ่งนั่งบนพระที่นั่งนั้น³
และท่านที่นั่งบนพระที่นั่งนั้นปรากฏเหมือนหินแจสเปอร์ และหินคาร์เนเลียน และมีรุ้งรอบ ๆ
พระที่นั่งนั้น ปรากฏเหมือนมรกต⁴ และรอบพระที่นั่งนั้นมีบัลลังก์อีกยี่สิบสี่บัลลังก์
มีผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั่งอยู่บนบัลลังก์เหล่านั้น ทุกคนสวมเสื้อผ้าสีขาว
และสวมมงกุฎทองคำบนศีรษะของพวกเขา⁵ และมีฟ้าแลบ เสียงกริ่ง ๆ และฟ้าร้อง
ดังออกมาจากพระที่นั่งนั้น และมีคบเพลิงเจ็ดอันจุดอยู่ตรงหน้าพระที่นั่ง
คบเพลิงเหล่านั้นคือพระวิญญูญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า⁶
และตรงหน้าพระที่นั่งนั้นเป็นเหมือนอย่างทะเลแก้วที่ใสเหมือนแก้วผลึก
และบริเวณรอบพระที่นั่งทั้งสองข้างนั้น มีสิ่งมีชีวิตสี่ตนที่มีตาเต็มทั้งข้างหน้าและข้างหลัง⁷
สิ่งมีชีวิตที่หนึ่งนั้นเหมือนสิงโต สิ่งมีชีวิตที่สองนั้นเหมือนวัว สิ่งมีชีวิตที่สามนั้นมีหน้าเหมือนอย่างมนุษย์
และสิ่งมีชีวิตที่สี่เหมือนนกอินทรีที่บินอยู่⁸ สิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น แต่ละตนมีปีกหกปีก และมีตาอยู่รอบ ๆ
และข้างในเต็มไปหมด และพวกเขาร้องตลอดวันตลอดคืนไม่ได้หยุดเลยว่า “บริสุทธิ์ บริสุทธิ์ บริสุทธิ์
องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ทรงเคยเป็นอยู่ ผู้ทรงเป็นอยู่ และผู้ที่จะเสด็จมา”

การตอบสนองในการนมัสการ

⁹ เมื่อใดก็ตามที่สิ่งมีชีวิตเหล่านั้นถวายสง่าราศี พระเกียรติ
และคำขอบพระคุณแด่พระองค์ผู้หนึ่งบนพระที่นั่ง และผู้มีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์นั้น¹⁰
ผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนก็ทรุดตัวลงต่อหน้าพระองค์ผู้หนึ่งบนพระที่นั่งนั้น
และกราบไว้พระองค์ผู้มีชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ และถอดมงกุฎออกวางตรงหน้าพระที่นั่งร้องว่า¹¹ “

องค์พระผู้เป็นเจ้าและพระเจ้าของข้าพระองค์ทั้งหลาย พระองค์ทรงสมควรที่จะได้รับสง่าราศี พระเกียรติและฤทธานุภาพ เพราะว่าพระองค์ทรงสร้างสรรพสิ่ง และสรรพสิ่งก็ดำรงอยู่ และถูกสร้างขึ้นตามพระประสงค์ของพระองค์”

วิจารณ์ 5

หนังสือม้วนและพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

1 และในมือขวาของพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น ข้าพเจ้าเห็นหนังสือม้วนหนึ่ง ซึ่งเขียนไว้ทั้งข้างใน และข้างนอก และมีตราผนึกอยู่เจ็ดดวง 2 และข้าพเจ้าได้เห็นเทวทูตที่มีฤทธิ์องค์หนึ่ง ประกาศด้วยเสียงดังว่า “ใครเป็นผู้ที่สมควรเปิดหนังสือม้วน และแกะตราของมันออก?” 3 และไม่มีใครในสวรรค์ หรือบนแผ่นดินโลก หรือใต้แผ่นดินโลก ที่สามารถเปิดหนังสือม้วนหรือดูหนังสือนั้น 4 แล้วข้าพเจ้าก็ร้องไห้อย่างมาก เพราะไม่พบใครที่สมควรจะเปิดหนังสือม้วนหรือดูหนังสือนั้น 5 แล้วมีคนหนึ่งในพวกผู้อาวุโสบอกกับข้าพเจ้าว่า “อย่าร้องไห้เลย นี่แน่ะ สิ่งใดแห่งเผ่ายูดาห์ ซึ่งเป็นรากเหง้าของดาวิดทรงมีชัยชนะแล้ว พระองค์จึงทรงสามารถเปิดหนังสือและแกะตราทั้งเจ็ดดวงได้”

ผู้ที่ยอห์นเห็นคือพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

6 และระหว่างพระที่นั่งกับสิ่งมีชีวิตทั้งสี่นั้น และท่ามกลางพวกผู้อาวุโส ข้าพเจ้าเห็นพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าทรงยืนอยู่ เหมือนดังถูกฆ่าให้ตายแล้ว พระองค์มีเขาเจ็ดเขาและมีดวงตาเจ็ดดวง ซึ่งเป็นพระวิญญาณทั้งเจ็ดของพระเจ้า ที่พระเจ้าส่งออกไปทั่วแผ่นดินโลกแล้ว 7 และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเข้ามา และรับม้วนหนังสือจากมือขวาของพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น 8 เมื่อพระองค์ทรงรับหนังสือนั้นแล้ว สิ่งมีชีวิตทั้งสี่และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนนั้น ก็ทรุดตัวลงต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า แต่ละคนถือพิณและถือขามทองคำบรรจเครื่องหอม ซึ่งเป็นคำอธิษฐานของบรรดาวิมุตติชน 9 และเขาทั้งหลายก็ร้องเพลงบทใหม่ ว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ที่สมควรจะรับม้วนหนังสือ และทรงแกะตราหนังสือนั้นออก เพราะพระองค์ถูกฆ่าให้ตายแล้ว และทรงไถ่คนด้วยเลือดเพื่อถวายพระเจ้า คือคนจากทุกเผ่า ทุกภาษา ทุกชนชาติและทุกประชาชาติ 10 พระองค์ทรงทำให้เขาเป็นอาณาจักร และเป็นปุโรหิตของพระเจ้าของเรา และพวกเขาจะครอบครองบนแผ่นดินโลก”

ผู้ที่ยอห์นเห็นคือเทวทูตมากมายของพระเจ้า

11 แล้วข้าพเจ้าก็ได้เห็น และได้ยินเสียงของเทวทูตมากมายนับจำนวนเป็นแสน ๆ เป็นล้าน ๆ ที่อยู่รอบพระที่นั่ง รอบพวกสิ่งมีชีวิต และรอบบรรดาผู้อาวุโส 12 ร้องเสียงดังว่า “

พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้ถูกฆ่าให้ตายแล้วนั้น สมควรได้รับฤทธานุภาพ ทรัพย์สินสมบัติ พระปัญญา พระกำลัง พระเกียรติ สง่าราศี และคำยกย่องสรรเสริญ”¹³ แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงสิ่งที่ทรงสร้างทั้งหมด ทั้งในสวรรค์ บนแผ่นดินโลก ใต้แผ่นดินโลก ในมหาสมุทร และทุกสิ่งซึ่งอยู่ในที่เหล่านั้น ร้องว่า “ขอให้คำยกย่องสรรเสริญ พระเกียรติ สง่าราศี และอานุภาพ จงมีแด่พระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่ง และแด่พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าตลอดไปเป็นนิตย์”¹⁴ และสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้นก็ร้องว่า “สาธุ” และบรรดาผู้อาวุโสก็ทรุดตัวลงและกราบไหว้พระองค์

วิจารณ์ 6

ดวงตราที่ 1-4

¹ และข้าพเจ้าเห็นพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าแกะตราดวงหนึ่งในเจ็ดดวงนั้น และข้าพเจ้าได้ยินสิ่งมีชีวิตคนหนึ่งในที่นั้นร้องเสียงดัง เหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องว่า “มาเถอะ”² ข้าพเจ้าก็เห็น และนี่แน่ะ ม้าสีขาวยาวตัวหนึ่งออกมา ผู้ที่ขี่ม้าตัวนั้นถือธนู และได้รับมอบมงกุฏ แล้วท่านก็ออกไปอย่างมีชัย และเพื่อจะได้ชัยชนะ³ เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สอง ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สองร้องว่า “มาเถอะ”⁴ และม้าอีกตัวหนึ่งเข้ามา เป็นม้าสีแดงสด ผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้ได้รับมอบหมายให้เอาสันติภาพไปจากแผ่นดินโลก เพื่อให้คนรบราฆ่าฟันกัน และท่านผู้นี้ได้รับมอบดาบใหญ่เล่มหนึ่ง

ดวงตราที่ 3-4

⁵ เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สาม ข้าพเจ้าก็ได้ยินสิ่งมีชีวิตที่สามร้องว่า “มาเถอะ” แล้วข้าพเจ้าเห็น และนี่แน่ะ ม้าสีดำตัวหนึ่งเข้ามา และผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้ถือตราขู⁶ แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเหมือนอย่างเสียงพุดดังออกมาจากท่ามกลางสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้นว่า “ข้าวสาสิราคาลิตรละสามร้อยบาท ข้าวบาร์เลย์สามลิตรต่อสามร้อยบาท แต่เจ้า”⁷ เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่สี่ ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงสิ่งมีชีวิตที่สี่ร้องว่า “มาเถอะ”⁸ แล้วข้าพเจ้าเห็น และนี่แน่ะ ม้าสีทะเลียวคือสีเขียวอมดำตัวหนึ่ง ผู้ที่ขี่ม้าตัวนี้มีชื่อว่ามัจจุราช และแดนคนตายก็ติดตามมาด้วย พระองค์ทรงให้ทั้งสองนี้มีอำนาจเหนือแผ่นดินโลกหนึ่งในสี่ส่วน ที่จะทำลายได้ด้วยคมดาบ ด้วยความอดอยาก ด้วยโรคระบาด และด้วยสัตว์ร้ายแห่งแผ่นดิน

ดวงตราที่ 5-6

⁹ เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่ห้า ข้าพเจ้าก็เห็นดวงวิญญาณทั้งหลายที่ได้แทนบุชา ซึ่งเป็นวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกฆ่าเพราะพระคำของพระเจ้า และเพราะคำพยานที่เขายึดถือนั้น¹⁰ เขาทั้งหลายร้องเสียงดังว่า “ข้าแต่องค์เจ้านาย ผู้บริสุทธิ์ และสัตย์จริง อิกนานเท่าใดพระองค์จึงจะทรงพิพากษา และแก้แค้นต่อคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก

ซึ่งหลังเลือดของเรา”¹¹ แล้วพระองค์ประทานเสื้อคลุมสีขาวแก่พวกเขาแต่ละคน และบอกให้พักต่อไปอีกหน่อยหนึ่ง จนกว่าผู้ร่วมรับใช้และพี่น้องของเขาจะถูกฆ่าเหมือนอย่างพวกเขาครบจำนวน

ผลที่เกิดขึ้นหลังจากแกะตราทั้งหก

12 เมื่อพระองค์แกะตราดวงที่หก ข้าพเจ้าเห็นแผ่นดินไหวยิ่งใหญ่ ดวงอาทิตย์กลายเป็นสีดำมืด เหมือนกับเสื้อผ้าขนสัตว์ที่ใช้ไว้ทุกข์ และดวงจันทร์วันเพ็ญก็กลายเป็นเหมือนกับสีเลือด¹³ และดวงดาวทั้งหลายในท้องฟ้าก็ตกลงมาบนพื้นดิน เหมือนกับต้นมะเดื่อที่ถูกลมแรงพัดจนผลที่ยังไม่สุกหล่นลงมา¹⁴ ท้องฟ้าก็หายไปเหมือนกับหนังสือที่ถูกม้วนเก็บ และภูเขาทุกลูก และเกาะทุกเกาะก็ถูกเคลื่อนไปจากที่เดิม¹⁵ แล้วกษัตริย์ทั้งหลายในโลก พวกคนใหญ่คนโต บรรดานายทหารใหญ่ พวกเศรษฐี พวกผู้มีอำนาจ และทุกคนทั้งที่เป็นทาสหรือเสรีชน ต่างซ่อนตัวอยู่ในถ้ำและซอกหินตามภูเขา¹⁶ พวกเขาร้องบอกกับภูเขาและซอกหินว่า “จงล้มทับเราเถิด จงซ่อนเราไว้ ให้พ้นจากหน้าของพระองค์ผู้นั่งอยู่บนพระที่นั่ง และจากความโกรธของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า”¹⁷ เพราะว่าวันสำคัญแห่งความโกรธกริ้วของพระองค์มาถึงแล้ว และใครจะสามารถยืนหยัดอยู่ได้เล่า”

วิวรณ์ 7

คนอิสราเอล หนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคนรับการประทับตรา

1 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตสี่องค์ยืนอยู่ที่มุมทั้งสี่ของแผ่นดินโลก ยับยั้งลมทั้งสี่ของแผ่นดินโลกไว้ เพื่อไม่ให้ลมพัดบนบก บนทะเลหรือบนต้นไม้ทุกต้น² แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตอีกองค์หนึ่งปรากฏขึ้นมาจากทิศตะวันออก ถือตราประทับของพระเจ้าผู้มีชีวิตอยู่ และท่านร้องด้วยเสียงดังต่อทูตทั้งสี่ ผู้ซึ่งได้รับมอบอำนาจให้ทำอันตรายแก่แผ่นดินและทะเลนั้น³ ว่า “จงอย่าทำอันตรายแผ่นดิน ทะเล หรือต้นไม้ จนกว่าเราจะได้ประทับตราบนหน้าผากของบรรดาทาสรับใช้ของพระเจ้าของเรา”⁴ และข้าพเจ้าได้ยินว่าจำนวนผู้ที่ได้รับการประทับตรา มี 144 000 คน พวกเขาได้รับการประทับตราแล้วนั้นมาจากทุกเผ่าในอิสราเอล

⁵ พวกที่มาจากเผ่ายูดาห์

ที่ได้รับการประทับตรา มี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ารูเบนมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ากาดมี 12 000 คน

⁶ พวกที่มาจากเผ่าอาเซอร์มี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่านัฟทาลีมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่ามนัสเสห์มี 12 000 คน

⁷ พวกที่มาจากเผ่าสิเมโอนมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าเลวีมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าอิสสาคาร์มี 12 000 คน

⁸ พวกที่มาจากเผ่าเศบูลุนมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าโยเซฟมี 12 000 คน

พวกที่มาจากเผ่าเบนยามิน

ที่ได้รับการประทับตรา มี 12 000 คน

มหาชนจากทุกประชาชาติ

⁹ หลังจากนั้นมา ข้าพเจ้าเห็น และนี่แน่ะ มหาชนที่ไม่มีใครนับจำนวนได้ ที่มาจากทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกชนชาติ และทุกภาษา ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งและต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า พวกเขาสวมเสื้อผ้าสีขาว และถือใบตาลอยู่ในมือ ¹⁰ พวกเขาร้องเสียงดังว่า “ความหลุดพ้นขึ้นอยู่กับพระเจ้าของเรา ผู้นั่งบนพระที่นั่ง และขึ้นอยู่กับพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” ¹¹ และเทวะทูตทั้งหมดที่ยืนอยู่รอบพระที่นั่ง รอบผู้อาวุโส และรอบสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้นนั้นก็ทรุดตัวลงหน้าพระที่นั่ง และกราบไหว้พระเจ้า ¹² และกล่าวว่า “สาธุ คำยกย่องสรรเสริญ สง่าราศี พระปัญญา คำขอบพระคุณ พระเกียรติ ฤทธานุภาพ และ พระกำลัง จงมีแต่พระเจ้าของเราตลอดไปเป็นนิรันดร์ สาธุ”

¹³ แล้วคนหนึ่ง ในพวกผู้อาวุโสนั้น ถามข้าพเจ้าว่า “คนที่สวมเสื้อผ้าสีขาวเหล่านี้คือใคร? และมาจากไหน?” ¹⁴ ข้าพเจ้าตอบท่านว่า “ท่านเจ้าข้า ท่านเองก็ทราบอยู่แล้ว” ท่านจึงบอกข้าพเจ้าว่า “คนเหล่านี้เป็นคนที่มาจากความยากลำบากครั้งยิ่งใหญ่ พวกเขาชำระล้างเสื้อผ้าของเขาด้วยเลือดของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจนขาวสะอาด ¹⁵ เพราะเหตุนี้ เขาทั้งหลายจึงได้ยืนอยู่หน้าพระที่นั่งของพระเจ้า และปรนนิบัติรับใช้พระองค์ในพระวิหารของพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืน และพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งจะค้ำครองพวกเขา ¹⁶ พวกเขาจะไม่หิวหรือกระหายอีกเลย ดวงอาทิตย์

และความร้อนจะไม่แผดเผาเขาอีกต่อไป 17

เพราะว่าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าผู้อยู่กลางพระที่นั่งนั้นจะเลี้ยงดูพวกเขา และจะนำเขาไปยังน้ำพุแห่งชีวิต และพระเจ้าจะเขี่ยน้ำตาทุกหยดจากตาของเขาทั้งหลาย”

วิจารณ์ 8

ตราดวงที่เจ็ดและกระถางไฟทองคำ

1 และเมื่อพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าแกะตราดวงที่เจ็ด ในสวรรค์ก็เกิดความเจ็บขึ้นประมาณครึ่งชั่วโมง 2 แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตทั้งเจ็ดองค์ที่ยืนอยู่ต่อหน้าพระเจ้านั้น ได้รับมอบตราเจ็ดคัม 3 และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งถือกระถางไฟทองคำออกมา และยืนอยู่ที่แท่นบูชา พระเจ้าประทานเครื่องหอมมากมายแก่ทูตองค์นั้น เพื่อให้ถวายร่วมกับคำอธิษฐานของวิมุตติชนทั้งหมดบนแท่นบูชาทองคำ ที่อยู่หน้าพระที่นั่งนั้น 4 และควันเครื่องหอมนั้นก็ลอยขึ้นไปพร้อมกับคำอธิษฐานของวิมุตติชนทั้งหลาย จากมือเทวะทูตผู้เบื้องหน้าของพระเจ้า 5 แล้วเทวะทูตองค์นั้นก็นำกระถางไฟไป และเอาไฟจากแท่นบูชามาใส่จนเต็ม แล้วโยนลงบนแผ่นดินโลกทำให้เกิดฟ้าร้องเสียงครืน ๆ ฟ้าแลบและแผ่นดินไหว

ตราทั้งเจ็ด

6 และเทวะทูตเจ็ดองค์ที่ถือตราทั้งเจ็ดนั้น ต่างก็เตรียมพร้อมเพื่อที่จะเป่า 7 เมื่อเทวะทูตองค์แรกเป่าตราขึ้น ลูกเห็บและไฟ ที่ปนด้วยเลือดก็ตกลงมาบนแผ่นดินโลก แผ่นดินโลกก็ถูกเผาไปหนึ่งส่วนสาม ต้นไม้ถูกเผาไปหนึ่งส่วนสาม และหญ้าเขียวสดถูกเผาไปทั้งหมด 8 เมื่อเทวะทูตองค์ที่สองเป่าตราขึ้น ก็มีสิ่งหนึ่งเหมือนอย่างภูเขาลูกใหญ่ที่กำลังลุกเป็นไฟ ถูกโยนลงไปในทะเล แล้วหนึ่งส่วนสามของทะเลกลายเป็นเลือด 9 บรรดาสิ่งที่มีชีวิตในทะเลนั้นตายไปหนึ่งส่วนสาม และเรือต่าง ๆ ถูกทำลายไปหนึ่งส่วนสาม 10 เมื่อเทวะทูตองค์ที่สามเป่าตราขึ้น ก็มีดาวใหญ่ดวงหนึ่งที่ลุกไหม้เหมือนอย่างคอบเพลิงตกลงมาจากท้องฟ้า ดาวดวงนั้นตกลงไปในหนึ่งส่วนสามของแม่น้ำทั้งหลาย และตกลงไปในบ่อน้ำพุทั้งหลาย 11 ดาวดวงนี้มีชื่อว่า “บอระเพ็ด” น้ำปริมาณหนึ่งส่วนสามก็กลายเป็นรสขม และคนมากมายตายไปเพราะเหตุนี้ถูกทำให้ขม

12 เมื่อเทวะทูตองค์ที่สี่เป่าตราขึ้น หนึ่งส่วนสามของดวงอาทิตย์ ของดวงจันทร์วันเพ็ญ และของดวงดาวทั้งหลายก็ถูกทำลายไป ทำให้หนึ่งส่วนสามของสิ่งเหล่านั้นมืดไป กลางวันก็ไม่สว่างเสียหนึ่งส่วนสาม และกลางคืนก็เช่นเดียวกัน 13

แล้วข้าพเจ้าเห็นและได้ยินนกอินทรีตัวหนึ่งที่บินอยู่บนท้องฟ้าร้องเสียงดังว่า “วิบัติ วิบัติ วิบัติ
จะมีแก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก เพราะเสียงของแตรที่เหลื่ออยู่ซึ่งเทวะทูตทั้งสามองค์กำลังจะเป่า”

วิจารณ์ 9

ผลเกิดจากเทวะทูตองค์ที่ห้าเป่าแตร

1 เมื่อเทวะทูตองค์ที่ห้าเป่าแตรขึ้น

ข้าพเจ้าเห็นดาวดวงหนึ่งที่ได้ตกจากฟ้าลงมาที่แผ่นดินโลกแล้ว

พระเจ้าประทานลูกกุญแจสำหรับช่องของบาดาลลึกให้แก่ดาวดวงนั้น² เมื่อท่านเปิดช่องของบาดาลนั้น
ก็มีควันพลุ่งขึ้นมาจากช่องนั้น เหมือนอย่างควันของเตาใหญ่

ดวงอาทิตย์และอากาศก็มีดับไปด้วยควันจากช่องนั้น³ และมีฝูงตั๊กแตนออกจากควันนั้นมายังแผ่นดินโลก

พระเจ้าประทานอำนาจกับตั๊กแตนพวกนั้นเหมือนอย่างอำนาจของพวกแมงป่องแห่งแผ่นดินโลก⁴

พระองค์บอกพวกมันไม่ให้ทำร้ายหญ้าบนแผ่นดินโลก หรือพืชเขียว หรือต้นไม้

แต่ให้ทำร้ายเฉพาะคนทั้งหลาย ที่ไม่มีตราของพระเจ้าบนหน้าผากของเขา⁵ พระองค์ไม่ให้ฆ่าคนพวกนั้น

แต่ให้ทรมาณเขาห้าเดือน ความทรมาณของพวกเขานั้นเป็นเหมือนอย่างความทรมาณเมื่อถูกแมงป่องต่อย

⁶ ตลอดระยะเวลานั้น คนทั้งหลายจะแสวงหาความตาย แต่จะไม่พบ เขาอยากจะตาย

แต่ความตายจะหนีจากพวกเขาไป

รูปร่างลักษณะของตั๊กแตน

7 ตั๊กแตนพวกนั้นมีรูปร่างเหมือนม้าที่เตรียมพร้อมสำหรับสงคราม

บนหัวของมันมีสิ่งที่ดูเหมือนอย่างมงกุฎทองคำ และหน้าของพวกมันเหมือนอย่างหน้าของมนุษย์⁸

พวกมันมีผมเหมือนอย่างผมของผู้หญิง ฟันของมันเหมือนอย่างฟันของสิงโต⁹

พวกมันมีเกราะป้องกันอกเหมือนอย่างเกราะเหล็ก เสียงปีกของมันเหมือนอย่างเสียงของรถ

และม้ามากมายที่กรูเข้าสู่สงคราม¹⁰ พวกมันมีหางและมีเหล็กในเหมือนแมงป่อง

หางของมันนั้นมีอำนาจที่จะทำร้ายมนุษย์ตลอดห้าเดือน¹¹

พวกมันมีหูของบาดาลลึกเป็นกษัตริย์ปกครองเหนือมัน ทูตผู้นั้นมีชื่อภาษาฮีบรูว่า อาบัตโดน

และในภาษากรีกว่า อปอลลิโยน¹² วิบัติที่หนึ่งผ่านไปแล้ว นี่แน่ะ

ยังมีวิบัติอีกสองอย่างที่จะตามมาหลังจากนี้

ผลเกิดจากเทวะทูตองค์ที่หกเป่าแตร

13 เมื่อเทวะทูตองค์ที่หกเป่าแตรขึ้น ข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงหนึ่งออกมาจากเชิงอนมูมทั้งสี่

ของแท่นบูชาทองคำ ที่อยู่ต่อหน้าพระเจ้า¹⁴ เสียงนั้นกล่าวกับเทวะทูตองค์ที่หกที่ถือแตรนั้นว่า “

จงปล่อยเทวะทูตทั้งสี่ที่ถูกมัดไว้ที่แม่น้ำใหญ่คือแม่น้ำยูเฟรติสนั้น”¹⁵ แล้วเทวะทูตทั้งสี่ก็ถูกปล่อย

พวกเขาได้รับการเตรียมไว้สำหรับชั่วโมง วัน เดือนและปี เพื่อจะฆ่ามนุษย์เสียหนึ่งส่วนสาม ¹⁶

จำนวนกองทหารม้าคือสองร้อยล้าน ข้าพเจ้าได้ยินจำนวนของพวกเขา ¹⁷ ในนิมิตนั้น

ข้าพเจ้าเห็นม้าทั้งหลายเป็นอย่างนี้คือ ผู้ที่นั่งบนหลังม้าพวกนั้นมีเกราะป้องกันอกสีแดงเพลิง สีน้ำเงินคราม และสีเหลืองกำมะถัน หัวม้าทั้งหลายเหมือนอย่างหัวสิงโต มีไฟ ควัน

และกำมะถันพุ่งออกจากปากของมัน ¹⁸ มนุษย์ถูกฆ่าหนึ่งส่วนสามด้วยภัยพิบัติสามอย่างนี้ คือ ไฟ ควัน

และกำมะถันที่พุ่งออกจากปากของมัน ¹⁹ เพราะว่ายานาจของมันนั้นอยู่ที่ปาก และที่หางของมัน เพราะหางของพวกมันเหมือนงูที่มีหัวซึ่งพวกมันใช้ทำร้ายคนได้

มนุษย์ที่เหลือนอยู่

²⁰ มนุษย์ที่เหลือนอยู่ที่ไม่ได้ถูกฆ่าด้วยภัยพิบัติเหล่านี้

ไม่ได้กลับใจจากการกระทำที่เกิดจากน้ำมือของพวกเขา ไม่ได้เลิกบูชาผีและรูปเคารพต่าง ๆ

ที่ทำด้วยทองคำ เงิน ทองสัมฤทธิ์ หินและไม้ ซึ่งไม่สามารถดู หรือฟัง หรือเดิน ²¹

และพวกเขาก็ไม่ได้กลับใจจากการฆาตกรรม หรือจากการใช้เวทมนตร์ หรือจากการล่วงประเวณี หรือจากการลักขโมย

วิวรณ์ 10

เทวะทูตและหนังสือม้วนเล็ก

¹ และข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตที่มีฤทธิ์อีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ มีเมฆห่อหุ้มตัวท่าน

และมีรู้งบนศีรษะของท่าน หน้าของท่านเหมือนอย่างดวงอาทิตย์ และขาของท่านเหมือนอย่างเสาเพลิง ²

ท่านถือหนังสือม้วนเล็ก ๆ ที่เปิดอยู่ในมือของท่าน เท้าขวาของท่านยืนอยู่บนทะเล

เท้าซ้ายของท่านยืนอยู่บนบก ³ ท่านร้องเสียงดังดุจเสียงสิงโตคำราม เมื่อท่านร้อง

เสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดก็พุดขึ้นมา ⁴ และเมื่อเสียงฟ้าร้องทั้งเจ็ดพุดขึ้นมา ข้าพเจ้าก็เริ่มลงมือเขียน

แต่ข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์บอกว่า “จงฉีกตราปิดข้อความที่ฟ้าร้องทั้งเจ็ดพุดออกมานั้น อย่าเขียนลงไป”

⁵ แล้วเทวะทูตองค์ที่ข้าพเจ้าเห็นยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น ยกมือขวาขึ้นสู่ท้องฟ้า ⁶

และสาบานโดยอ้างพระองค์ผู้มีชีวิตอยู่เป็นนิรันดร์ ผู้ทรงสร้างฟ้าสวรรค์ และสรรพสิ่งที่อยู่ในสวรรค์

ผู้ทรงสร้างแผ่นดินโลก และสรรพสิ่งที่อยู่ในแผ่นดินโลก ผู้ทรงสร้างทะเลและสรรพสิ่งที่อยู่ในทะเล

ว่าจะไม่มีการเนิ่นนานอีกต่อไป ⁷ แต่ในวันเวลาที่มีเสียงแตรจากเทวะทูตองค์ที่เจ็ดที่กำลังจะเป่าแตรนั้น

ความล้าลึกของพระเจ้าจะเสร็จสมบูรณ์

เหมือนอย่างที่เราองค์ทรงประกาศแก่บรรดาผู้พยากรณ์หรือคนทรงของพระเจ้าซึ่งเป็นผู้รับใช้ของพระองค์

เทวะทูตบอกให้ไปรับหนังสือม้วน

8 และเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินจากสวรรค์นั้น กล่าวกับข้าพเจ้าอีกว่า “

จงไปรับหนังสือม้วนที่เปิดอยู่ในมือของเทวะทูตองค์ที่ยืนอยู่ทั้งบนทะเลและบนบกนั้น” 9

ข้าพเจ้าจึงไปหาเทวะทูตองค์นั้น และขอให้มอบหนังสือม้วนเล็กแก่ข้าพเจ้า ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “
เอาไปเถิด แล้วกินให้หมด มันจะทำให้ท้องของเจ้าขม

แต่เมื่ออยู่ในปากของเจ้ามันจะหวานเหมือนอย่างน้ำผึ้ง” 10

ข้าพเจ้าจึงรับหนังสือม้วนเล็กนั้นจากมือของเทวะทูตแล้วก็กินจนหมด

ขณะที่มันอยู่ในปากของข้าพเจ้านั้นมันก็หวานเหมือนอย่างน้ำผึ้ง แต่เมื่อกินเข้าไปแล้ว

ท้องของข้าพเจ้าก็ขม 11 แล้วมีผู้บอกข้าพเจ้าว่า “เจ้าต้องพยากรณ์อีกครั้งหนึ่ง เกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ
ประชาชาติต่าง ๆ ภาษาต่าง ๆ และกษัตริย์จำนวนมาก”

วิวรณ์ 11

พยานทั้งสอง

1 แล้วข้าพเจ้าได้รับมอบไม้ธูปหนึ่งรูปร่างเหมือนไม้วัด และได้รับคำสั่งว่า “จงลุกขึ้น
และไปวัดพระวิหารของพระเจ้า และแท่นบูชา และคำนวณคนที่กราบไหว้บูชาพระเจ้าในนั้น” 2
แต่ลานชั้นนอกของพระวิหารนั้นให้เว้นไว้ไม่ต้องวัด เพราะที่นั่นได้มอบให้กับคนต่างชาติแล้ว
และเขาจะเหยียบย่ำนครอันศักดิ์สิทธิ์ตลอดสี่สิบสองเดือน 3 เราจะให้ฤทธานุภาพแก่พยานทั้งสองของเรา
และทั้งสองจะพยากรณ์ตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน โดยแต่งตัวด้วยผ้ากระสอบ

4 “พยานทั้งสองนั้นคือต้นมะกอกสองต้น

และเชิงเทียนสองอันที่ตั้งอยู่ต่อหน้าองค์พระผู้เป็นเจ้าของแผ่นดินโลก 5 ถ้าใครคิดจะทำร้ายพยานทั้งสอง
ไฟก็จะพลุ่งออกจากปากของทั้งสอง และเผาผลาญศัตรูเหล่านั้น

ใครที่คิดทำร้ายพยานทั้งสองก็ต้องตายอย่างนั้น 6 พยานทั้งสองมีสิทธิอำนาจที่จะปิดท้องฟ้าได้
เพื่อไม่ให้ฝนตกในระหว่างวันเหล่านั้นที่เขากำลังพยากรณ์
และมีสิทธิอำนาจเหนือน้ำที่จะเปลี่ยนมันเป็นเลือดได้

และมีสิทธิอำนาจระหน่ำแผ่นดินโลกด้วยภัยพิบัติทุกอย่างที่ครั้งก็ได้ตามที่ต้องการ 7

และเมื่อเขาทั้งสองเสร็จสิ้นการเป็นพยานแล้ว สัตว์ร้ายที่ขึ้นมาจากบาดาลลึก ก็จะต่อสู้กับเขา

มันจะชนะและฆ่าเขาทั้งสองเสีย 8 และศพของเขาทั้งสองจะอยู่บนถนนในมหานครนั้น

ที่เรียกตามภาษาเบรียบเทียบว่าโสโดม และอียิปต์ซึ่งเป็นเมืองที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเขาถูกตรึงกางเขน

9 คนจากชนชาติต่าง ๆ เผ่าต่าง ๆ ภาษาต่าง ๆ และประชาชาติต่าง ๆ

จะมองดูศพเขาทั้งสองตลอดสามวันครึ่ง และไม่ยอมให้เอาศพไปวางไว้ในอุโมงค์เลย

10 คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก จะยินดีด้วยเรื่องเขาทั้งสอง พวกเขาจะรื่นเริงและจะให้ของขวัญแก่กันและกัน เพราะว่าผู้พยากรณ์ทั้งสองคนนี้ได้ทราบคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก” 11 หลังจากนั้นสามวันครึ่ง ลมปราณจากพระเจ้าก็เข้าสู่ศพของเขา และเขาทั้งสองก็ลุกขึ้นยืนด้วยขาตัวเอง คนทั้งหลายที่เห็นก็ตกอยู่ในความกลัวอย่างยิ่ง 12 แล้วเขาทั้งสองได้ยินเสียงดังจากสวรรค์กล่าวว่า “จงขึ้นมาที่นี่เถิด” พวกเขาทั้งคู่ก็เห็นเขาทั้งสองขึ้นสู่สวรรค์ด้วยเมฆ 13 และในเวลานั้นเองก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่ยิ่ง เมืองนั้นก็ถล่มลงมาเสียหนึ่งส่วนสิบ มีคนตายเพราะแผ่นดินไหวเจ็ดพันคน และคนที่เหลืออยู่นั้นก็เกิดความหวาดกลัว และถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าแห่งสวรรค์ 14 วิบัติอย่างที่สองผ่านไปแล้ว นี่แน่ะ วิบัติอย่างที่สามก็จะมาถึงในเร็ว ๆ นี้

แตρκันที่เจ็ด

15 แล้วเทวะทูตองค์ที่เจ็ดก็เป่าแตรขึ้น และมีเสียงหลาย ๆ เสียงกล่าวขึ้นดัง ๆ ในสวรรค์ว่า “อาณาจักรของโลกนี้กลับกลายเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าของเราแล้ว และเป็นของพระผู้เป็นพระเมสสิยาห์ และพระองค์จะครอบครองตลอดไปเป็นนิรันดร์” 16 และผู้อาวุโสยี่สิบสี่คนซึ่งนั่งอยู่บนบัลลังก์ของตนต่อหน้าพระเจ้า ก็ทรุดตัวซบหน้าลงนมัสการพระเจ้า 17 และทูลว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด ผู้ที่ทรงเป็นอยู่และผู้ที่ทรงเคยเป็นอยู่ พวกข้าพระองค์ขอบพระคุณพระองค์ เพราะพระองค์ทรงถือครองฤทธานุภาพอันยิ่งใหญ่ของพระองค์แล้ว และทรงเริ่มครอบครอง 18 บรรดาประชาชาติมีความโกรธแค้น แต่พระพิโรธของพระองค์มาถึงแล้ว ถึงเวลาที่พระองค์จะทรงพิพากษาคนทั้งหลายที่ตายไป และถึงเวลาที่จะประทอนบำเหน็จแก่บรรดาทาสรับใช้ของพระองค์ คือพวกผู้พยากรณ์ และพวกวิมูตติชน และแก่คนทั้งหลายที่ย่ำเกรงพระนามของพระองค์ ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต และถึงเวลาแล้ว ที่พระองค์จะทำลายพวกที่ทำลายแผ่นดินโลก” 19 แล้วพระวิหารของพระเจ้าในสวรรค์ก็เปิดออก และหีบพันธสัญญาของพระองค์ก็ปรากฏในพระวิหารนั้น แล้วก็เกิดฟ้าแลบ เสียงครืน ๆ ฟ้าร้อง และแผ่นดินไหว ทั้งลูกเห็บก็ตกอย่างหนัก

วิจารณ์ 12

ผู้หญิงและพญานาค

1 และมีหมายสำคัญยิ่งใหญ่อย่างหนึ่งปรากฏในสวรรค์ คือผู้หญิงคนหนึ่งสวมดวงอาทิตย์เป็นเสื้อผ้า และมีดวงจันทร์อยู่ใต้เท้าของนาง บนศีรษะของนางมีมงกุฎที่เป็นดาวสิบสองดวง 2 หญิงนั้นมีครรภ์

และร้องด้วยความทรमानเพราะเจ็บครรภ์³ และหมายสำคัญอีกอย่างหนึ่งที่ปรากฏในสวรรค์ นี้แน่ะ มีพญานาคสีแดงตัวใหญ่ตัวหนึ่ง มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา และบนหัวทั้งเจ็ดมีมงกุฎเจ็ดอัน⁴ และหางของพญานาคตัวดวงดาวหนึ่งส่วนสามในท้องฟ้า แล้วทิ้งลงมาบนแผ่นดินโลก และพญานาคตัวนั้นก็ยืนอยู่ข้างหน้าหญิงที่กำลังจะคลอดบุตร เพื่อจะกินบุตรของนางทันทีที่บุตรนั้นคลอดออกมา⁵ แล้วนางก็คลอดบุตรชาย ผู้ที่จะครอบครองประชาชาติทั้งหมดด้วยคทาเหล็ก แต่บุตรของนางถูกนำตัวไปเฝ้าพระเจ้ายังพระที่นั่งของพระองค์⁶ และหญิงคนนั้นก็หนีเข้าไปในถ้ำทูลกันดาร ที่นั่นนางมีสถานที่ซึ่งพระเจ้าจัดเตรียมไว้ เพื่อนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งพันสองร้อยหกสิบวัน

สงครามในสวรรค์

⁷ ขณะนั้นเกิดสงครามขึ้นในสวรรค์ มีคาเอล กับบรรดาเทวะทูตของท่านต่อสู้กับพญานาค และพญานาคกับบริวารของมันก็ต่อสู้⁸ แต่มันพ่ายแพ้และพบว่าไม่มีที่อยู่สำหรับพวกมันในสวรรค์อีกต่อไป⁹ พญานาคใหญ่ตัวนั้นคือผู้กิดำบรรพ์ ที่เขาเรียกกันว่ามาร และซาตานผู้ล่อลวงมนุษย์ทั้งโลก มันถูกโยนลงไปที่แผ่นดินโลก และเหล่าบริวารของมันถูกโยนลงมากับมันด้วย¹⁰ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังในสวรรค์กล่าวว่า “บัดนี้ความหลุดพ้น และฤทธิเดช และอาณาจักรของพระเจ้าของเรา และสิทธิอำนาจของพระผู้เป็นพระเมสสิยาห์มาถึงแล้ว เพราะว่าผู้กล่าวหาพี่น้องของเรา ถูกโยนลงไปแล้ว คือผู้ที่กล่าวหาพวกเขาต่อหน้าพระเจ้าของเราทั้งกลางวัน และกลางคืนนั้น

¹¹ พวกเขาชนะมารด้วยเลือดของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า และด้วยคำพยานของพวกเขาเอง และพวกเขาไม่ได้รับรางวัลตาย¹² เพราะเหตุนี้จึงมีเสียงยินดีเกิดในสวรรค์และบรรดาผู้ที่อยู่ในสวรรค์ แต่วิบัติจะมีแก่แผ่นดินโลกและทะเล เพราะว่ามารได้ลงมาหาเจ้าทั้งหลาย ด้วยความเดือดดาลอย่างยิ่ง เพราะมันรู้ว่าเวลาของมันมีน้อย”

พญานาคโดนลงทัณฑ์

¹³ เมื่อพญานาคตัวนั้นเห็นว่ามันถูกโยนลงไปที่แผ่นดินโลกแล้ว มันก็ไล่ตามหญิงที่คลอดบุตรชายนั้น¹⁴ แต่พระเจ้าประทานปีกของนกอินทรีใหญ่สองปีกแก่หญิงคนนั้น เพื่อว่านางจะบินเข้าไปในถ้ำทูลกันดารให้พ้นหน้างูตัวนั้น ไปยังสถานที่ของนางที่ซึ่งนางจะได้รับการเลี้ยงดูตลอดหนึ่งวาระ สองวาระ และครึ่งวาระ¹⁵ งูตัวนั้นก็พ่นน้ำออกจากปากเหมือนอย่างแม่น้ำไหลตามหญิงคนนั้น เพื่อจะทำให้นางถูกน้ำซัดไป¹⁶ แต่แผ่นดินช่วยหญิงคนนั้นไว้ โดยแยกออกเป็นช่องแล้วกลืนน้ำที่พญานาคพ่นออกจากปาก¹⁷ และพญานาคก็โกรธแค้นหญิงนั้น มันจึงออกไปทำสงครามกับวงศ์พันธุ์ที่เหลืออยู่ของนาง

คือคนทั้งหลายที่รักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และยึดถือคำพยานของพระเยซู 18
และมันก็ไปยืนอยู่ที่หาดทรายชายทะเล

วิวรณ์ 13

สัตว์ร้ายสองตัว

1 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายตัวหนึ่งขึ้นมาจากทะเล มันมีลิบเขาและเจ็ดหัว และมีมงกุฎสิบอันอยู่บนเขาเหล่านั้นของมัน และมีชื่อต่าง ๆ ที่หมิ่นประมาทพระเจ้าจารึกไว้ที่หัวทั้งหลายของมัน 2 สัตว์ร้ายที่ข้าพเจ้าเห็นนั้นเหมือนเสือดาว ตีนของมันเหมือนอย่างตีนหมี และปากของมันเหมือนอย่างปากสิงโต และพญานาคให้ฤทธิ์เดช บัลลังก์ และสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ของมันแก่สัตว์ร้ายนั้น 3 หัวหนึ่งของมันเหมือนอย่างถูกฟันปางตาย แต่บาดแผลฉกรรจ์นั้นได้รับการรักษาให้หายแล้ว คนทั้งโลกติดตามสัตว์ร้ายนั้นไปด้วยความอัศจรรย์ใจ 4 เขาทั้งหลายบูชาพญานาค เพราะมันให้สิทธิอำนาจแก่สัตว์ร้าย พวกเขาบูชาสัตว์ร้ายนั้น กล่าวว่า “ใครจะเหมือนสัตว์ร้ายนี้? และใครจะสามารถต่อสู้กับมันได้?”

5 พระเจ้าทรงอนุญาตให้สัตว์ร้ายนั้นใช้ปากพูดจาใหญ่โต และหมิ่นประมาทพระเจ้า และทรงอนุญาตให้มันใช้สิทธิอำนาจทำการสี่สิบสองเดือน 6 มันเปิดปากของมันพูดหมิ่นประมาทพระเจ้า พูดหมิ่นประมาทต่อพระนามของพระองค์ ต่อสถานที่สถิตของพระองค์ และต่อพวกที่อยู่ในสวรรค์ 7 และทรงอนุญาตให้มันทำสงครามกับบรรดาวิมุตติชนและชนะพวกเขา และประทานให้มันมีสิทธิอำนาจเหนือทุกเผ่า ทุกชนชาติ ทุกภาษา และทุกประชาชาติ 8 และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกจะบูชาสัตว์ร้ายนั้น คือคนที่ไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า ผู้ถูกฆ่าให้ตายตั้งแต่แรกสร้างโลก

9 ใครมีหูก็ให้ฟังเอาเถิด 10 คนใดที่กำหนดไว้ให้เป็นเชลย คนนั้นก็จะเป็นเชลย คนใดที่กำหนดไว้ให้ถูกฆ่าด้วยดาบ คนนั้นก็จะต้องถูกฆ่าด้วยดาบ นี่แหละคือความทรหดอดทน และความเชื่อที่วิมุตติชนทั้งหลายจะต้องมี

สัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่ง

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดิน มันมีสองเขาเหมือนลูกแกะ และพูดเหมือนอย่างพญานาค 12 มันใช้สิทธิอำนาจทั้งหมดของสัตว์ร้ายตัวแรกต่อหน้าสัตว์ร้ายนั้น มันทำให้โลกและคนที่อยู่ในโลกบูชาสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลฉกรรจ์ ซึ่งได้รับการรักษาแล้ว 13 มันทำหมายสำคัญที่ยิ่งใหญ่ถึงขั้นทำให้ไฟตกจากฟ้าลงมายังแผ่นดินโลกต่อหน้าคนทั้งหลาย 14 มันล่อลวงคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกด้วยหมายสำคัญต่าง ๆ

ที่ทรงอนุญาตให้มันทำต่อหน้าสัตว์ร้ายตัวแรกนั้น และมันสั่งให้คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก
สร้างรูปจำลองรูปหนึ่งให้กับสัตว์ร้ายตัวที่มีบาดแผลจากดาบ แต่ยังมีชีวิตอยู่นั้น¹⁵
และทรงอนุญาตให้มันสามารถให้ลมหายใจแก่รูปของสัตว์ร้าย เพื่อให้รูปสัตว์ร้ายนั้นพูดได้
และทำให้พวกที่ไม่ยอมบูชารูปสัตว์ร้ายนั้นถึงแก่ความตาย¹⁶ และมันยังบังคับทุกคน
ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต คนมั่งมีและคนยากจน

เสรีชนและทาสได้รับเครื่องหมายไว้ที่มือขวาหรือที่หน้าผากของพวกเขา¹⁷
เพื่อไม่ให้ใครสามารถซื้อหรือขายได้ ถ้าหากไม่มีเครื่องหมายที่เป็นชื่อของสัตว์ร้าย
หรือเป็นตัวเลขของชื่อมัน¹⁸ ในเรื่องนี้ต้องใช้สติปัญญาให้ดี ถ้าใครมีความเข้าใจ
ก็จงคิดคำนวณเลขของสัตว์ร้ายตัวนั้น เพราะว่าเป็นเลขของคนผู้หนึ่ง เลขของมันคือหกร้อยหกสิบหก

วิวรณ์ 14

เพลงของคน หนึ่งในแสนสี่หมื่นสี่พันคน

1 แล้วข้าพเจ้าเห็น นี่แน่ะ พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้ายืนอยู่บนภูเขาไซออน
และพวกที่อยู่กับพระองค์ซึ่งมีจำนวน 144 000 คนนั้น เป็นผู้ที่มีพระนามของพระองค์
และพระนามของพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพระองค์เขียนไว้บนหน้าผากของพวกเขา²
และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์ เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย และเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องดังสนั่น
และเสียงที่ข้าพเจ้าได้ยินนั้นเหมือนอย่างเสียงที่พวกคิดพิณกำลังเล่นพิณของเขาอยู่³
เขาทั้งหลายร้องเพลงบทใหม่หน้าพระที่นั่ง และต่อหน้าสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น และพวกผู้อาวุโส
ไม่มีใครสามารถเรียนรู้เพลงบทนั้นนอกจากคน 144 000 คน ที่ได้รับการไถ่แล้วจากแผ่นดินโลก⁴
คนเหล่านี้เป็นคนที่ไม่มีมลทินกับผู้หญิง เพราะว่าพวกเขาเป็นพรหมจารี
เป็นพวกที่ติดตามพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าไม่ว่าพระองค์จะเสด็จไปที่ไหน
พวกเขาเป็นผู้ที่ได้รับการไถ่แล้วจากมวลมนุษย์ เพื่อเป็นผลแรกถวายแด่พระเจ้า
และแด่พระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า⁵ และในปากของพวกเขาไม่พบความเท็จ
เขาเป็นคนที่ปราศจากตำหนิ

ถ้อยคำของเทวะทูตทั้งสาม

6 แล้วข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตอีกองค์หนึ่งเหาะไปในท้องฟ้า
เพื่อประกาศบาปมีนिरันตร์แก่คนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลก แก่ทุกประชาชาติ ทุกเผ่า ทุกภาษา
และทุกชนชาติ⁷ ท่านประกาศเสียงดังว่า “จงเกรงกลัวพระเจ้า และถวายพระเกียรติแด่พระองค์
เพราะถึงเวลาที่พระองค์จะพิพากษาแล้ว จงกราบไหว้พระองค์ผู้สร้างฟ้าสวรรค์ แผ่นดินโลก ทะเล
และบ่อน้ำพุทั้งหลาย”

8 เทวะทูตอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สองตามไปประกาศว่า “บาบิโลนมหานครนั้นพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว นครที่ให้ทุกประชาชาติค้ำเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่วงประเวณีของนาง”

9 และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งซึ่งเป็นองค์ที่สามก็ตามไปประกาศด้วยเสียงดังว่า “ถ้าใครบูชาสัตว์ร้าย และรูปของมัน และรับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผาก หรือที่มือของเขา ¹⁰ คนนั้นจะต้องค้ำเหล้าองุ่นแห่งความกริ้วของพระเจ้าที่เทลงในถ้วยแห่งพระพิโรธของพระองค์ โดยไม่เจือปนสิ่งใด และเขาจะถูกทรมานด้วยไฟ และกำมะถัน ต่อหน้าบรรดาเทวะทูตบริสุทธิ์ และต่อหน้าพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า ¹¹ และวันแห่งการทรมานของเขาจะพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิรันดร์ พวกที่บูชาสัตว์ร้ายและรูปของมัน และใครที่รับเครื่องหมายซึ่งเป็นชื่อของมัน จะไม่ได้หยุดพักเลยทั้งกลางวันและกลางคืน”

¹² นี่แหละคือความทรหดอดทนที่พวกวิมุตติชนจะต้องมี คือพวกที่ถือรักษาพระบัญญัติของพระเจ้า และจงรักภักดีต่อพระเยซู ¹³ และข้าพเจ้าได้ยินเสียงจากสวรรค์กล่าวว่า “จงเขียนไว้เถิดว่า ตั้งแต่นี้ไป คนทั้งหลายที่ตายในองค์พระผู้เป็นเจ้าก็เป็นสุข” และพระวิญญาณตรัสว่า “จริงอย่างนั้น พวกเขาจะได้หยุดพักจากการตรากตรำของเขา เพราะการงานที่พวกเขาได้ทำนั้นจะติดตามเขาไป”

การเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลก

¹⁴ และข้าพเจ้าเห็น นี่แน่ะ มีเมฆสีขาว และผู้หนึ่งประทับอยู่บนเมฆนั้นเหมือนบุตรมนุษย์ มีมงกุฎทองคำอยู่บนศีรษะของพระองค์ และมีเคียวอันคมกริบอยู่ในมือของพระองค์ ¹⁵ และมีเทวะทูตอีกองค์หนึ่งออกมาจากพระวิหาร ร้องทูลพระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆนั้นด้วยเสียงดังว่า “จงใช้เคียวของพระองค์เก็บเกี่ยวเถิด เพราะถึงเวลาเกี่ยวแล้ว เพราะว่าผลที่ต้องเก็บเกี่ยวบนแผ่นดินโลกสุกอมแล้ว” ¹⁶ และพระองค์ผู้ประทับอยู่บนเมฆ ก็ทรงตัวดเคียวไปบนแผ่นดินโลก และแผ่นดินโลกก็ถูกเก็บเกี่ยว

¹⁷ และเทวะทูตอีกองค์หนึ่งก็ออกมาจากพระวิหารในสวรรค์ และท่านก็มีเคียวอันคมกริบเช่นกัน ¹⁸ แล้วเทวะทูตอีกองค์หนึ่งผู้มีฤทธิ์เหนือไฟก็ออกมาจากแท่นบูชา และร้องเสียงดังบอกเทวะทูตที่มีเคียวคมกริบว่า “จงใช้เคียวคมกริบของท่านเก็บรวบรวมรวงองุ่นจากเถาองุ่นของแผ่นดินโลก เพราะผลองุ่นนั้นสุกแล้ว”

¹⁹ เทวะทูตนั้นก็ตัวดเคียวไปบนแผ่นดินโลก และเก็บรวบรวมเถาองุ่นของแผ่นดินโลก และเทลงไปในบ่อย่ำองุ่นใหญ่แห่งความกริ้วของพระเจ้า ²⁰ บ่อย่ำองุ่นก็ถูกย่ำภายนอกเมือง และเลือดไหลออกจากบ่อย่ำองุ่นนั้น สูงถึงบั้งเหียนม้าและไหลไปไกลประมาณสามร้อยกิโลเมตร

วิจารณ์ 15

เทวะทูตและภัยพิบัติสุดท้าย

1 แล้วข้าพเจ้าเห็นหมายสำคัญในสวรรค์ที่ยิ่งใหญ่ และอัศจรรย์อีกอย่างหนึ่ง คือมีเทวะทูตเจ็ดองค์ถือภัยพิบัติเจ็ดอย่าง ซึ่งเป็นภัยพิบัติสุดท้าย เพราะว่าความกริ้วของพระเจ้าจะสิ้นสุดลงด้วยภัยพิบัติเหล่านั้น² และข้าพเจ้าเห็นสิ่งที่เป็เหมือนอย่างทะเลแก้วปนไฟ และเห็นบรรดาคนที่มีชัยชนะต่อสัตว์ร้าย และต่อรูปของมัน และต่อตัวเลขของชื่อมัน เขาทั้งหลายยืนอยู่ริมทะเลแก้ว และถือพิณของพระเจ้า³ เขาร้องเพลงของโมเสสทาสรับใช้ของพระเจ้า และร้องเพลงของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าว่า “ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด พระราชกิจของพระองค์ยิ่งใหญ่และอัศจรรย์ ข้าแต่องค์พระมหากษัตริย์ของบรรดาประชาชาติ บรรดาหนทางของพระองค์ยุติธรรมและสัตย์จริง⁴ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า มีใครบ้างไม่เกรงกลัวพระองค์ และไม่ถวายพระเกียรติแด่พระนามของพระองค์ เพราะพระองค์ผู้เดียวทรงเป็นผู้บริสุทธิ์ ประชาชาติทั้งหมดจะมา กราบไหว้ต่อหน้าพระองค์ เพราะว่าพระราชกิจอันชอบธรรมของพระองค์ปรากฏให้เห็นแล้ว”

5 หลังจากนั้น ข้าพเจ้าเห็นพระวิหารคือศาลแห่งสักขีพยานในสวรรค์เปิดออก⁶ และทูตสวรรค์ทั้งเจ็ดองค์ที่ถือภัยพิบัติทั้งเจ็ดออกมาจากพระวิหารนั้น นุ่งหม่มผ้าปานสะอาดสุกใส และคาดแถบทองคำที่อก⁷ และหนึ่งในสิ่งมีชีวิตทั้งสี่ตนนั้น มอบชามทองคำเจ็ดใบที่เต็มด้วยความกริ้วของพระเจ้า ผู้ทรงมีชีวิตเป็นอยู่เป็นนิรันดร์ ให้แก่เทวะทูตทั้งเจ็ดองค์นั้น⁸ และพระวิหารก็เต็มไปด้วยควันซึ่งมาจากธรมีของพระเจ้า และมาจากพระฤทธานุภาพของพระองค์ และไม่มีใครสามารถเข้าไปในพระวิหารนั้น จนกว่าภัยพิบัติทั้งเจ็ดของเทวะทูตเจ็ดองค์นั้นจะสิ้นสุดลง

วิจารณ์ 16

การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 1

1 แล้วข้าพเจ้าก็ได้ยินเสียงดังออกมาจากพระวิหาร สั่งเทวะทูตทั้งเจ็ดองค์นั้นว่า “จงไปเกิด แล้วเอาชามแห่งความกริ้วของพระเจ้าทั้งเจ็ดใบเทลงบนแผ่นดินโลก”² เทวะทูตองค์แรกจึงออกไป และเทชามของตนลงบนแผ่นดินโลก แล้วคนทั้งหลายที่มีเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และพวกที่บูชารูปของมันก็มีแผลร้ายที่เจ็บปวดเกิดขึ้นตามตัว³ ทูตสวรรค์องค์ที่สองเทชามของตนลงในทะเล แล้วทะเลก็กลายเป็นเลือดเหมือนอย่างเลือดของคนตาย และบรรดาสิ่งมีชีวิตซึ่งอยู่ในทะเลนั้นก็ตายหมดสิ้น

การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 3

4 เทวะทูตองค์ที่สาม เทชามของตนลงไปยังแม่น้ำและบ่อน้ำพุทั้งหลาย และน้ำเหล่านั้นก็กลายเป็นเลือด⁵ และข้าพเจ้าได้ยินเทวะทูตแห่งน่านน้ำต่าง ๆ ร้องว่า “พระองค์ทรงยุติธรรม ผู้ที่ทรงเป็นอยู่และทรงเคยเป็นอยู่ และทรงบริสุทธิ์ เพราะพระองค์ได้ทรงพิพากษาสิ่งเหล่านี้แล้ว⁶ เพราะพวกเขาทำให้เลือดของบรรดาวิมุตติชนและผู้พยากรณ์ไหลออก และพระองค์จึงให้เขาดื่มเลือด ซึ่งเป็นสิ่งที่สมควรแล้ว”⁷ และข้าพเจ้าได้ยินแทนบุชาร้องว่า “ถูกแล้ว องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด การพิพากษาของพระองค์สัตย์จริงและยุติธรรม”

การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 4

8 เทวะทูตองค์ที่สี่ เทชามของตนลงไปที่ดวงอาทิตย์ และให้ดวงอาทิตย์แผดเผามนุษย์ด้วยไฟ⁹ ความร้อนแรงกล้าก็แผดเผามนุษย์ พวกเขา ก็สาปแช่งพระนามพระเจ้าผู้ทรงมีฤทธิ์เหนือภัยพิบัติเหล่านี้ และเขาไม่ยอมกลับใจและไม่ยอมถวายพระเกียรติแด่พระองค์¹⁰ เทวะทูตองค์ที่ห้า เทชามของตนลงบนบัลลังก์ของสัตว์ร้าย แล้วอาณาจักรของมันก็มีตไป พวกเขาของมันก็ก่อกวนของตนด้วยความเจ็บปวด¹¹ และสาปแช่งพระเจ้าแห่งสวรรค์ เพราะความเจ็บปวดนั้น และเพราะแผลตามตัวของเขา แต่ไม่ยอมกลับใจจากการประพฤติของตน

การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 6

12 เทวะทูตองค์ที่หก เทชามของตนลงไปแม่แม่น้ำใหญ่ คือแม่น้ำยูเฟรติส ทำให้น้ำในแม่น้ำนั้นแห้ง เพื่อเตรียมทางไว้สำหรับบรรดากษัตริย์ที่มาจากทิศตะวันออก¹³ และข้าพเจ้าเห็นวิญญาณโสโครกสามดวงรูปร่างเหมือนอย่างกบออกจากปากพญานาค จากปากสัตว์ร้าย และจากปากผู้พยากรณ์เท็จ¹⁴ เพราะว่าวิญญาณเหล่านี้เป็นผีที่ทำหมายสำคัญ พวกมันออกไปหากษัตริย์ทั้งหลายทั่วโลก เพื่อรวบรวมกษัตริย์เหล่านั้นไปทำสงคราม ในวันยิ่งใหญ่ของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด¹⁵ (นี่แน่ะ เรากำลังมาเหมือนอย่างขโมย คนที่ตื่นอยู่และรักษาเสื้อผ้าของตนไว้ก็เป็นสุข เพราะว่าเขาไม่ต้องเดินเปลือยกายให้คนทั้งหลายเห็นสภาพอันน่าอับอาย)¹⁶ และวิญญาณทั้งสามได้รวบรวมกษัตริย์ทั้งหลาย ไปยังสถานที่หนึ่ง ซึ่งเรียกตามภาษาฮีบรูว่า อาร์มาเก็ดดอน

การกระทำของเทวะทูตองค์ที่ 7

17 เทวะทูตองค์ที่เจ็ด เทชามของตนลงไปในอากาศ แล้วมีเสียงดังออกมาจากพระที่นั่งในพระวิหารนั้นว่า “สำเร็จแล้ว”¹⁸ และเกิดฟ้าแลบ เสียงกริ่ง ๆ และฟ้าร้อง แล้วเกิดแผ่นดินไหวรุนแรง ซึ่งตั้งแต่มนุษย์เกิดขึ้นมาบนแผ่นดินโลก

ไม่เคยเกิดแผ่นดินไหวรุนแรงน่ากลัวอย่างนั้นเลย¹⁹ มหานครนั้นก็แยกออกเป็นสามส่วน และเมืองทั้งหลายของนานาชาติก็พังทลายลง และพระเจ้าจตุรบาลนครบาบิโลน พระองค์ให้ถ้วยเหล้าองุ่นแห่งพระพิโรธรุนแรงของพระองค์แก่คนนั้น²⁰ แล้วเกาะทั้งหมดก็หายไป และภูเขาทั้งหมดก็ไม่มีใครหาเจอ²¹ และลูกเห็บใหญ่ก็ตกจากฟ้าลงมาบนตัวคนทั้งหลาย แต่ละก่อนหน้าก็ประมาณห้าสิบกิโลกรัม คนทั้งหลายจึงสาปแช่งพระเจ้าเนื่องด้วยภัยพิบัติที่เกิดจากลูกเห็บนั้น เพราะภัยพิบัตินั้นรุนแรงมาก

วิวรณ์ 17

ภาพที่เทวะทูตสีแดงแกล้งยอห์น

¹ แล้วเทวะทูตองค์หนึ่งในเจ็ดองค์ ที่ถือขามเจ็ดใบนั้น ก็มาและพูดกับข้าพเจ้าว่า “มานี่ซี เราจะให้เจ้าดูการลงโทษหญิงแพศยาตัวเอ้ที่นั่งอยู่บนน้ำมากหลาย² คือหญิงที่บรรดาภคินีแห่งแผ่นดินโลกล่วงประเวณีด้วย และคนทั้งหลายที่อยู่บนแผ่นดินโลกก็เมามายด้วยเหล้าองุ่นแห่งการล่วงประเวณีของนาง”³ แล้วท่านก็นำข้าพเจ้าเข้าไปในถิ่นทุรกันดารโดยพระวิญญูญาณ และข้าพเจ้าเห็นผู้หญิงคนหนึ่งนั่งอยู่บนสัตว์ร้ายสีแดงเข้มตัวหนึ่ง ซึ่งเต็มไปด้วยชื่อที่เป็นคำหมิ่นประมาทพระเจ้า มันมีเจ็ดหัวและสิบเขา

คุณลักษณะของหญิงคนนั้น

⁴ หญิงคนนั้นนุ่งห่มสวมชุดสีม่วง และสีแดงเข้ม และประดับด้วยทองคำ อัญมณีต่าง ๆ และไข่มุก ในมือของนางมีถ้วยทองคำที่เต็มไปด้วยสิ่งน่าสะอิดสะเอียน และของโสโครกจากการล่วงประเวณีของตน⁵ และบนหน้าผากของนางมีชื่อที่เป็นความลึกลับเขียนไว้ว่า “บาบิโลนมหานคร แม่ของหญิงแพศยาทั้งหลาย และแม่ของบรรดาสิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งแผ่นดินโลก”⁶ และข้าพเจ้าเห็นหญิงนั้นเมามายด้วยโลหิตของพวกวิมูตติชน และโลหิตของบรรดาพยานของพระเยซู เมื่อข้าพเจ้าเห็นนางแล้วก็อัศจรรย์ใจอย่างยิ่ง

⁷ เทวะทูตองค์นั้นจึงถามข้าพเจ้าว่า “ทำไมเจ้าจึงอัศจรรย์ใจ? เราจะบอกให้เจ้ารู้ความลึกลับของหญิงนั้น และของสัตว์ร้ายที่มีเจ็ดหัวและสิบเขาที่เป็นพาหนะของนาง⁸ สัตว์ร้ายที่ท่านเห็นนั้น มันเคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบัน มันจวนจะขึ้นมาจากบาดาลลึกเพื่อไปสู่ความพินาศแล้ว และคนทั้งหลายที่อยู่ในโลก ซึ่งไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิตตั้งแต่แรกสร้างโลก ก็จักอัศจรรย์ใจเมื่อเห็นสัตว์ร้ายซึ่งเคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบัน และจะมาอีกนั้น”⁹ นี่ต้องใช้ความคิดอย่างมีปัญญา

หัวทั้งเจ็ดนั้นคือเนินเขาเจ็ดยอดที่หญิงนั้นนั่งอยู่ และคือกษัตริย์เจ็ดองค์¹⁰ หัวองค์ล่องไปแล้ว และองค์หนึ่งกำลังเป็นอยู่ ส่วนอีกองค์หนึ่งนั้นยังไม่มา และถ้ามาแล้วก็ต้องอยู่เพียงระยะสั้น ๆ

สภาพของสัตว์ร้ายที่เคยเป็นอยู่

11 ส่วนสัตว์ร้ายที่เคยเป็นอยู่ แต่ไม่ได้เป็นอยู่ในปัจจุบันนั้นเป็นองค์ที่แปด แต่ก็ยังเป็นหนึ่งในเจ็ดองค์นั้น และกำลังไปสู่ความพินาศ¹² เขาทั้งสิบเขาที่ท่านเห็นนั้น คือกษัตริย์สิบองค์ที่ยังไม่ได้รับราชอาณาจักร แต่จะรับสิทธิอำนาจเหมือนอย่างกษัตริย์ด้วยกันกับสัตว์ร้ายตัวนั้นหนึ่งชั่วโมง¹³ กษัตริย์เหล่านี้ทรงมีความเห็นอย่างเดียวกัน และจะทรงมอบแสนยานุภาพ และสิทธิอำนาจของตนแก่สัตว์ร้ายนั้น¹⁴ พวกเขาจะต่อสู้กับพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจะทรงชนะเขา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย และทรงเป็นกษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และพวกที่อยู่กับพระองค์นั้น ก็เป็นพวกที่ได้รับการทรงเรียกและได้รับการทรงเลือก และเป็นพวกที่ชื่อสัตย์”

สิ่งที่เทวะทูตบอกแก่ยอห์น

15 และเทวะทูตองค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “น้ำมากหลายที่เจ้าเห็นซึ่งหญิงแพศยานั่งอยู่นั้น คือชนชาติต่าง ๆ ผุ้ชนต่าง ๆ ประชาชาติต่าง ๆ และภาษาต่าง ๆ¹⁶ เขาสิบเขาที่ท่านเห็นและสัตว์ร้ายนั้น จะพากันเกลียดชังหญิงแพศยานั้น พวกมันจะทำให้นางร้างเปล่า และเปลือยกาย และจะกินเนื้อของนาง และเอาไฟเผานาง¹⁷ เพราะว่าพระเจ้านั้นจิตใจพวกมันให้ทำตามพระคำริของพระองค์ โดยทำให้พวกมันมีความเห็นอย่างเดียวกันในการมอบอาณาจักรให้แก่สัตว์ร้าย จนกว่าจะสำเร็จตามพระคำของพระเจ้า¹⁸ และผู้หญิงที่ท่านเห็นนั้นคือมหานครที่ครอบครองอยู่เหนือกษัตริย์ทั้งหลายของแผ่นดินโลก”

วิวรณ์ 18

นครบาบิโลนล่มสลาย

1 หลังจากนั้นข้าพเจ้าเห็นเทวะทูตอีกองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านมีสิทธิอำนาจยิ่งใหญ่ และรัศมีของท่านทำให้แผ่นดินโลกสว่าง² ท่านร้องประกาศด้วยเสียงกึกก้องว่า “บาบิโลนมหานครพังทลายแล้ว พังทลายแล้ว กลายเป็นที่อาศัยของพวกผี เป็นที่อยู่ของวิญญาณทุกชนิดที่โสโครก เป็นที่อยู่ของนกทุกชนิดที่โสโครก และเป็นที่อยู่ของสัตว์ร้ายทุกชนิดที่โสโครก และนำเกลียดน่าชัง³ เพราะประชาชาติทั้งหมดต่างได้ดื่มเหล้าองุ่นแห่งราคะในการล่องประเวณีของนครนั้น

และบรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกได้ล่วงประเวณีกับนครนั้น

และพวกพ่อค้าแห่งแผ่นดินโลกก็มั่งมีขึ้นจากความฟุ่มเฟือยอย่างยิ่งของนครนั้น

สภาพของนครบาบิโลน

4 และข้าพเจ้าได้ยินเสียงอีกเสียงหนึ่งจากสวรรค์กล่าวว่า “จงออกมาจากนครนั้นเถิด
ชนชาติของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าจะไม่มีส่วนกับบาปของนครนั้น

และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะไม่ต้องรับภัยพิบัติของนครนั้น 5 เพราะบาปของนครนั้นกองสูงขึ้นไปถึงสวรรค์แล้ว
และพระเจ้าทรงจดจำความชั่วช้าของนครนั้นแล้ว 6

จงทำกับนครนั้นเหมือนอย่างทีนครนั้นเคยทำกับคนอื่น

และจงตอบแทนการกระทำของนครนั้นเป็นสองเท่า ในถ้วยทีนครนั้นได้ผสมไว้

ก็จงผสมเหล้าลงไปเป็นสองเท่า 7 นครนั้นให้เกียรติตัวเอง และอยู่อย่างฟุ่มเฟือยมากเพียงไร

ก็จงมอบความทรमान และความโศกเศร้าแก่นครนั้นมากเพียงนั้น เพราะนครนั้นรำพึงในใจว่า ‘

เรานั่งอยู่ในตำแหน่งราชินี เราไม่ใช่หญิงม่าย และเราจะไม่ประสบความโศกเศร้าเลย’ 8

เพราะเหตุนี้ภัยพิบัติต่าง ๆ จะมาถึงนครนั้นภายในวันเดียว คือโรคระบาด ความโศกเศร้า

และการกัณดารอาหาร และไฟจะเผาผลาญนครนั้น

เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าผู้ทรงพิพากษานครนั้นทรงฤทธิ์” 9

บรรดากษัตริย์แห่งแผ่นดินโลกที่ล่วงประเวณีกับนครนั้น และอยู่ด้วยกันอย่างฟุ่มเฟือย

เมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้นครนั้นก็จะร้องไห้ และทุกข์โศก 10 พวกเขาจะยืนห่าง ๆ

เพราะกลัวภัยจากการทรमानนครนั้น และจะกล่าวว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่

นครบาบิโลนที่แข็งแกร่ง เพราะการพิพากษามาถึงเจ้าแล้วภายในชั่วโมงเดียวเท่านั้น”

สภาพของคนในโลก

11 พวกพ่อค้าบนแผ่นดินโลกจะร้องไห้ และโศกเศร้าเนื่องจากนครนั้น

เพราะไม่มีใครซื้อสินค้าของเขาอีกต่อไปแล้ว 12 สินค้าเหล่านั้นได้แก่ ทองคำ เงิน อัญมณีต่าง ๆ ไข่มุก

ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วง ผ้าไหม ผ้าสีแดงเข้ม ไม้หอมทุกชนิด สิ่งของทุกอย่างที่ทำจากงาช้าง

สิ่งของทุกอย่างที่ทำจากไม้ราคาแพง จากทองสัมฤทธิ์ เหล็ก และหินอ่อน 13 ออบเชย เครื่องเทศ

เครื่องหอม มดยอบ กำยาน เหล้าองุ่น น้ำมันมะกอก แบ่งอย่างดี ข้าวสาลี โค แกะ ม้า รถม้า ทาส

และเชลยศึก

14 ผลที่จิตใจของเจ้าอยากได้นั้น ก็หายไปจากเจ้า ทุกสิ่งที่รุกรานและงามตระการตา

ก็สูญสิ้นไปจากเจ้า และเจ้าจะไม่ได้พบเห็นอีกเลย 15 พวกพ่อค้าที่ขายสิ่งเหล่านี้

และเป็นคนมั่งมีเพราะนครนั้น จะยืนอยู่ห่าง ๆ เพราะกลัวภัยจากการทรमानนคร

พวกเขาจะร้องไห้และโศกเศร้า 16 กล่าวว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว นครที่ยิ่งใหญ่

นครที่สวมใส่ผ้าปานเนื้อละเอียด ผ้าสีม่วงและผ้าสีแดงเข้ม นครที่ประดับด้วยทองคำ
อัญมณีและไข่มุก

17 เพราะภายในชั่วโมงเดียว ทรัพย์สมบัติที่มากมายเช่นนี้ก็ยิ่งสูญสิ้นไป” และกัปตันเรือทุกคน
ผู้โดยสารทั้งหมด พวกกะลาสีและคนทั้งหลายที่มีอาชีพทางทะเลก็ยืนอยู่ห่าง ๆ 18
และส่งเสียงร้องเมื่อเห็นควันไฟที่ไหม้ครานั้น กล่าวว่า “นครใดจะเหมือนมหานครนี้” 19
และเขาทั้งหลายก็ไปรยผงคลิลงบนศีรษะของตน ส่งเสียงร้องให้โศกเศร้า กล่าวว่า “วิบัติแล้ว วิบัติแล้ว
นครที่ยิ่งใหญ่ นครซึ่งทุกคนที่มีเรือเดินทะเลต่างเคยมั่งมีจากความมั่งคั่งของนครนั้น
เพราะภายในชั่วโมงเดียวนครนั้นก็สูญสิ้น”

นครบาบิโลนจะถูกทุ้มลง

20 จงรื่นเริงเพราะนครนั้นเกิด เมืองสวรรค์ ทั้งบรรดาวิมุตติชน อัครทูตทั้งหลาย
และพวกผู้พยากรณ์ เพราะพระเจ้าทรงพิพากษาลงโทษนครนั้นให้กับเจ้าทั้งหลายแล้ว 21
และทเวะทูตองค์หนึ่งที่มีฤทธิ์มาก
ก็ยกหินก้อนหนึ่งเหมือนอย่างหินโมใหญ่ทุ้มลงไปในทะเลแล้วกล่าวว่า “บาบิโลนนครที่ยิ่งใหญ่
จะถูกทุ้มลงอย่างแรงเช่นนี้แหละ และจะไม่มีใครพบเห็นนครนั้นอีกเลย 22 และจะไม่มีใครได้ยินเสียง
นักคิดพิน นักดนตรี นักเป่าขลุ่ยและนักเป่าแตรในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครพบเห็น ช่างแขนงใด ๆ
ในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยิน เสียงมโหรีในตัวเจ้าอีกต่อไป 23
และจะไม่มีแสงสว่างของประทีป ส่องแสงในตัวเจ้าอีกต่อไป และจะไม่มีใครได้ยิน
เสียงเจ้าบ่าวเจ้าสาวในตัวเจ้าอีกต่อไป เพราะพวกพ่อค้าของเจ้าล้วนเป็นคนใหญ่โตบนแผ่นดินโลก
และเพราะทุกประชาชาติก็ถูกล่อลวงด้วยเวทมนตร์ของเจ้า 24
และในตัวเจ้าเขาก็พบเลือดของบรรดาผู้พยากรณ์ของพวกวิมุตติชน
และของทุกคนที่ถูกฆ่าบนแผ่นดินโลก”

วิวรณ์ 19

การนมัสการพระเจ้าบนสวรรค์

1 หลังจากนั้นข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนกับเสียงของมหาชนที่ตั้งสนั่นอยู่ในสวรรค์ กล่าวว่า “
สรรเสริญพระเจ้า ความหลุดพ้น สง่าราศี และฤทธานุภาพเป็นของพระเจ้าของเรา 2
เพราะการพิพากษาของพระองค์เที่ยงตรงและยุติธรรม พระองค์ทรงพิพากษาหญิงแพศยาตัวเอ้
ผู้ทำให้แผ่นดินโลกเสื่อมทรามด้วยการลวงประเวณีของนาง และพระองค์ทรงแก้แค้นหญิงคนนั้น
ในเรื่องเลือดของบรรดาทาสรับใช้ของพระองค์” 3 คนเหล่านั้นร้องอีกเป็นครั้งที่สองว่า “สรรเสริญพระเจ้า
ควันไฟของนครนั้นพลุ่งขึ้นตลอดไปเป็นนิตย์”

4 และพวกผู้อาวุโสทั้งยี่สิบสี่คนกับสิ่งมีชีวิตทั้งสิ้น

ก็ทรุดตัวลงกราบไว้พระเจ้าพระเจ้าผู้นั่งบนพระที่นั่ง และร้องว่า “สาธุ สรรเสริญพระเจ้า”⁵ และมีเสียงออกมาจากพระที่นั่งว่า “ทาสรับใช้ทุกคนของพระเจ้า และบรรดาคนที่เกรงกลัวพระองค์ ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต จงสรรเสริญพระเจ้าของเรา”⁶

แล้วข้าพเจ้าได้ยินเสียงเหมือนอย่างเสียงมหาชน เหมือนอย่างเสียงน้ำมากหลาย และเหมือนอย่างเสียงฟ้าร้องก็ยกก้องว่า “สรรเสริญพระเจ้า เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงครอบครองอยู่ คือพระเจ้าของเราผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด⁷ ขอให้เรายินดีและเปรมปรีดี และถวายพระเกียรติแต่พระองค์ เพราะงานมงคลสมรสของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า มาถึงแล้ว และเจ้าสาวของพระองค์ก็เตรียมตัวพร้อมแล้ว⁸ และโปรดให้เจ้าสาวสวมใส่ ผ้าป่านเนื้อละเอียด มันระยับและสะอาด เพราะว่าผ้าป่านเนื้อละเอียดนั้นคือการประพฤติอันชอบธรรมของวิมุตติชน”

9 และทูตองค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “จงเขียนลงไปว่า ความสุขมีแก่คนทั้งหลาย ที่ได้รับเชิญมาในงานเลี้ยงในงานมงคลสมรสของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” และท่านบอกอีกว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่สัตย์จริงของพระเจ้า”¹⁰

แล้วข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงแทบเท้าของท่านเพื่อจะกราบไหว้ท่าน แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำแบบนี้ เราเป็นผู้ร่วมรับใช้เช่นเดียวกับเจ้าและพี่น้องของเจ้าที่ยึดถือคำพยาานของพระเยซู จงกราบไหว้พระเจ้าเถิด” เพราะว่าคำพยาานของพระเยซูนั้นเป็นหัวใจของการพยากรณ์

ผู้ทรงม้าสีขาว

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นสวรรค์เปิดออก และ นี่แน่ะ มีม้าสีขาวตัวหนึ่ง พระองค์ผู้ทรงม้านั้นมีพระนามว่า “ชื่อสัตย์ และสัตย์จริง” พระองค์ทรงพิพากษา และทรงต่อสู้ด้วยความถูกต้องชอบธรรม¹² ดวงตาของพระองค์เหมือนอย่างเปลวไฟ และบนศีรษะของพระองค์มีมงกุฎหลายอัน พระองค์ทรงมีพระนามจารึกไว้ ซึ่งไม่มีใครรู้จักเลยนอกจากพระองค์เอง¹³ พระองค์สวมเสื้อผ้าที่ได้จุ่มในเลือด และพระนามที่เรียกพระองค์นั้นคือ “พระธรรมของพระเจ้า”¹⁴

กองทัพทั้งหลายในสวรรค์นุ่งห่มผ้าป่านเนื้อละเอียด สีขาวสะอาด ชี่ม้าขาวตามเสด็จพระองค์ไป¹⁵ มีพระแสงดาบคมกริบออกมาจากปากของพระองค์ เพื่อพระองค์จะใช้มันฟาดฟันประชาชาติต่าง ๆ และพระองค์จะครอบครองเขาทั้งหลายด้วยคทาเหล็ก

พระองค์จะยับยั้งอย่างรุนแรงพระพิโรธรุนแรงของพระเจ้าผู้ทรงฤทธานุภาพสูงสุด¹⁶ พระองค์มีพระนามจารึกที่เสื้อผ้าของพระองค์ และที่ต้นขาของพระองค์ว่า “กษัตริย์เหนือกษัตริย์ทั้งหลาย และเจ้านายเหนือเจ้านายทั้งหลาย”

คำเชิญชวนของท้าวทูต

17 แล้วข้าพเจ้าเห็นท้าวทูตองค์หนึ่งยืนอยู่บนดวงอาทิตย์
ท่านร้องประกาศเสียงดังแก่คนทั้งหมดที่บินอยู่ในท้องฟ้าว่า “มาเถิด
มาชุมนุมกันในงานเลี้ยงใหญ่ของพระเจ้า” 18 เพื่อจะกินเนื้อกษัตริย์ เนื้อนายทหาร เนื้อคนที่มีกำลังมาก
เนื้อม้า เนื้อของคนทั้งหลายที่นั่งบนหลังของมัน และเนื้อของทุกคน ทั้งคนที่เป็นเสรีชน และเป็นทาส
ทั้งคนเล็กน้อยและคนใหญ่โต” 19 และข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้าย และบรรดากษัตริย์บนแผ่นดินโลก
พร้อมทั้งกองทัพของกษัตริย์เหล่านั้น มาชุมนุมกันเพื่อทำสงครามกับพระองค์ผู้ทรงม้า
และกับกองทัพของพระองค์ 20
แต่สัตว์ร้ายนั้นถูกจับพร้อมกับผู้พยากรณ์จอมปลอมผู้ที่ทำหมายสำคัญต่อหน้ามัน
และใช้หมายสำคัญนั้นล่อลวงคนทั้งหลายที่ได้รับเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
และคนทั้งหลายที่บูชารูปของมัน ทั้งสองถูกโยนลงไปทั้งเป็นในบึงไฟที่ลุกไหม้ด้วยกำมะถัน 21
และคนที่เหลืออยู่ก็ถูกฆ่าด้วย พระแสงดาบที่ออกมาจากปากของพระองค์ผู้ทรงม้า
และนกทั้งหมดก็อึดด้วยเนื้อของคนเหล่านั้น

วิวรณ์ 20

เหตุการณ์ยุคพันปี

1 แล้วข้าพเจ้าเห็นท้าวทูตองค์หนึ่งลงมาจากสวรรค์ ท่านถือลูกกุญแจของบาดาลึก
และถือโซ่เส้นใหญ่ในมือของท่าน 2 และท่านจับพญานาคที่เป็นงูศึกดำบรรพ์ผู้ซึ่งเป็นมารและซาตาน
แล้วมัดมันไว้หนึ่งพันปี 3 แล้วโยนมันลงไปบาดาลึกนั้น ใส่กุญแจ และประทับตราไว้
เพื่อไม่ให้มันล่อลวงประชาชาติต่าง ๆ ได้อีกต่อไป จนครบหนึ่งพันปี
หลังจากนั้นจะต้องปล่อยมันออกมาชั่วระยะเวลาหนึ่ง

4 ข้าพเจ้าเห็นบัลลังก์หลายบัลลังก์ และผู้ที่นั่งอยู่บนนั้นได้รับมอบอำนาจในการพิพากษา
ข้าพเจ้าเห็นดวงวิญญาณของคนทั้งหลายที่ถูกตัดศีรษะเพราะการเป็นพยานถึงพระเยซู
และเพราะพระคำของพระเจ้า พวกเขาไม่ได้บูชาสัตว์ร้ายหรือรูปของมัน
และไม่ได้รับเครื่องหมายของมันไว้ที่หน้าผากหรือที่มือของเขา เขาทั้งหลายกลับมีชีวิตขึ้นอีก
และครอบครองร่วมกับพระผู้เป็นพระศรีอาริย์เป็นเวลาหนึ่งพันปี 5 (ส่วนคนอื่น ๆ
ที่ตายไปแล้วไม่ได้กลับมีชีวิตขึ้นอีกจนกว่าจะครบหนึ่งพันปี) นี่แหละคือการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรก 6
ใครที่มีส่วนในการเป็นขึ้นจากตายครั้งแรกก็เป็นสุขและบริสุทธิ์
ความตายครั้งที่สองจะไม่มีอำนาจเหนือเขาทั้งหลาย
แต่เขาจะเป็นปुरुโหดของพระเจ้าและของพระผู้เป็นพระศรีอาริย์
และจะครอบครองร่วมกับพระองค์หนึ่งพันปี

7 เมื่อครบหนึ่งพันปีแล้ว ชาตานจะถูกปล่อยออกจากคุกที่ขังมัน 8 และมันจะออกไปล่องวงประชาชาติต่าง ๆ ทั้งสี่ทิศของแผ่นดินโลก คือโกกและมาโกก ให้มาชุมนุมกัน เพื่อเข้าสู่สงคราม จำนวนของเขาทั้งหลายเหมือนอย่างเม็ดทรายที่ทะเล 9 และพวกเขายกขบวนออกไปทั่วแผ่นดินโลก และล้อมกองทัพของพวกวิมุตติชน และนครอันเป็นที่รักนั้นไว้ แต่ไฟลงมาจากสวรรค์เผาผลาญคนเหล่านั้น 10 ส่วนมารที่ล่องวงเขาทั้งหลายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟและกำมะถัน ที่ซึ่งสัตว์ร้ายและผู้พยากรณ์จอมปลอมอยู่นั้น และพวกมันจะถูกทรมานทั้งกลางวันและกลางคืนตลอดไปเป็นนิตย์

การพิพากษาหน้าพระที่นั่งใหญ่สีขาว

11 แล้วข้าพเจ้าเห็นพระที่นั่งใหญ่สีขาว และเห็นพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งนั้น แผ่นดินโลกและฟ้าสวรรค์ก็หายไปจากหน้าของพระองค์ และไม่มีใครพบเห็นที่อยู่ของพวกมันอีกเลย 12 ข้าพเจ้ายังเห็นบรรดาคนตาย ทั้งคนใหญ่โตและคนเล็กน้อยยืนอยู่หน้าพระที่นั่งนั้น แล้วหนังสือต่าง ๆ ก็ถูกเปิดออก และหนังสืออีกเล่มหนึ่งก็ถูกเปิดออกด้วย คือหนังสือแห่งชีวิต คนตายก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของเขาทั้งหลายที่เขียนไว้ในหนังสือเหล่านั้น 13 ทะเลก็ส่งคืนคนตายที่อยู่ในทะเล ความตายและแดนคนตายก็ส่งคืนคนตายที่อยู่ในนั้น แต่ละคนก็ถูกพิพากษาตามการกระทำของตน 14 แล้วความตายและแดนคนตายก็ถูกโยนลงไปในบึงไฟ บึงไฟนี้แหละคือความตายครั้งที่สอง 15 และถ้าพบว่าใครไม่มีชื่อจดไว้ในหนังสือแห่งชีวิต เขาก็จะถูกโยนลงไปในบึงไฟ

วิวรณ์ 21

ฟ้าสวรรค์ใหม่และแผ่นดินโลกใหม่

1 และข้าพเจ้าเห็นฟ้าสวรรค์ใหม่ และแผ่นดินโลกใหม่ เพราะว่าฟ้าสวรรค์เดิมและแผ่นดินโลกเดิมนั้นหายไปแล้ว และทะเลก็ไม่มีอีกต่อไป 2 และข้าพเจ้าได้เห็นนครบริสุทธิ คือนครเยรูซาเล็มใหม่ลอยลงมาจากสวรรค์ และจากพระเจ้า นครนี้เตรียมพร้อมเหมือนอย่างเจ้าสาวที่แต่งตัวไว้สำหรับเจ้าบ่าว 3 ข้าพเจ้าได้ยินเสียงดังจากพระที่นั่งว่า “นี่แน่ะ ที่ประทับของพระเจ้าอยู่กับมนุษย์แล้ว และพระองค์จะประทับกับเขาทั้งหลาย พวกเขาจะเป็นชนชาติของพระองค์ พระเจ้าเองจะอยู่กับเขา และจะเป็นพระเจ้าของเขา 4 พระเจ้าจะเช็ดน้ำตาทุก ๆ หยดจากตาของเขาทั้งหลาย และความตายจะไม่มีอีกต่อไป ความโศกเศร้า การร้องไห้ และการเจ็บปวดจะไม่มีอีกต่อไป เพราะยุคเดิมนั้นผ่านไปแล้ว”

5 แล้วพระองค์ผู้นั่งบนพระที่นั่งกล่าวว่า “นี่แน่ะ เราสร้างทุกสิ่งขึ้นใหม่” และกล่าวอีกว่า “จงเขียนลงไปเถิด เพราะว่าคำเหล่านี้เป็นคำที่เชื่อถือได้และสัตย์จริง” 6 แล้วพระองค์พูดกับข้าพเจ้าว่า “สำเร็จแล้ว เราเป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นปฐมและอวสาน ใครที่กระหาย เราจะให้เขาดื่มจากบ่อน้ำพุแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย 7 คนที่ชนะจะได้รับสิ่งเหล่านี้เป็นมรดก และเราจะเป็นพระเจ้าของเขา และเขาจะเป็นลูกของเรา 8 แต่พวกที่ซี้ซลาด พวกที่ไม่เชื่อ พวกที่ประพฤติอย่างน่าสะอิดสะเอียน พวกฆาตกร พวกล่วงประเวณี พวกใช้เวทมนตร์ พวกบุชารูปเคารพ และทุกคนที่โกหกนั้น มรดกของพวกเขาอยู่ในบึงที่ไฟ และกำมะถันกำลังลุกไหม้อยู่ ซึ่งเป็นความตายครั้งที่สอง”

นครเยรูซาเล็มใหม่

9 แล้วเทวะทูตองค์หนึ่งในเจ็ดองค์ที่ถือขามเจ็ดใบเต็มด้วยภัยพิบัติสุดท้ายเจ็ดอย่างนั้น มาและพูดกับข้าพเจ้าว่า “มานี่ซี เราจะให้เจ้าดูเจ้าสาวที่เป็นเมียของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า” 10 แล้วท่านนำข้าพเจ้าโดยพระวิญญูญาณขึ้นไปบนภูเขาสูงใหญ่ และสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นนครบริสุทธิคือเยรูซาเล็ม ซึ่งลอยลงมาจากสวรรค์และจากพระเจ้า 11 นครนั้นเต็มไปด้วยสง่าราศีของพระเจ้า ใสสว่างเหมือนอย่างอัญมณีมณี เหมือนอย่างหินแจสเปอร์ที่ใสดั่งแก้วผลึก 12 นครนั้นมีกำแพงสูงใหญ่ มีประตูสิบสองประตู และที่ประตูมีเทวะทูตสิบสององค์ บนประตูมีชื่อเผ่าของอิสราเอลสิบสองเผ่าจารึกไว้ 13 ทางด้านตะวันออกมีสามประตู ทางด้านเหนือมีสามประตู ทางด้านใต้มีสามประตูและทางด้านตะวันตกมีสามประตู 14 กำแพงของนครนั้นมีฐานหินผาสิบสองฐาน และบนฐานเหล่านั้นมีชื่ออัครทูตสิบสองคนของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า

สภาพของนครเยรูซาเล็มใหม่

15 เทวะทูตองค์ที่พูดกับข้าพเจ้านั้น มีไม้วัดที่ทำด้วยทองคำเพื่อจะวัดตัวนคร ประตูและกำแพงของนครนั้น 16 นครนั้นเป็นสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างยาวเท่ากัน และท่านวัดนครนั้นด้วยไม้วัดได้ 12 000 สหาคิโอน ความยาว ความกว้างและความสูงเท่ากัน 17 ท่านวัดกำแพงนครนั้นได้ , 144 ศอก ตามมาตราวัดของมนุษย์ที่เทวะทูตก็ใช้ 18 กำแพงนครนั้นสร้างขึ้นด้วยหินแจสเปอร์ และนครนั้นสร้างด้วยทองคำเนื้อบริสุทธิ์เหมือนแก้วที่ใสสะอาด 19 ฐานหินผาต่าง ๆ ของกำแพงนครนั้นประดับด้วยอัญมณีทุกชนิด ฐานที่หนึ่งเป็นหินแจสเปอร์ ที่สองไพไลน ที่สามเป็นโมรา ที่สี่เป็นมรกต 20 ที่ห้าโอนิคซ์ ที่หกหินคาร์เนเลียน ที่เจ็ดเพอริโด ที่แปดเบริล ที่เก้าโทแพซ ที่สิบคริโซเพรส ที่สิบเอ็ดเพทาย ที่สิบสองแอมethyst 21 ประตูทั้งสิบสองประตูนั้นทำด้วยไข่มุกสิบสองเม็ด ประตูละเม็ด และถนนในนครนั้นเป็นทองคำเนื้อบริสุทธิ์เหมือนอย่างแก้วโปร่งใส

22 ข้าพเจ้าไม่เห็นมีพระวิหารในนครนั้น

เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้เป็นพระเจ้าทรงฤทธานุภาพสูงสุด

และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเป็นพระวิหารในนครนั้น 23

นครนั้นไม่จำเป็นต้องมีแสงจากดวงอาทิตย์หรือดวงจันทร์

เพราะว่าสง่าราศีของพระเจ้าเป็นแสงสว่างของนครนั้น

และพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าทรงเป็นแสงสว่างของนครนั้น 24 ประชาชาติต่าง ๆ

จะเดินโดยอาศัยแสงสว่างของนครนั้น

และกษัตริย์ทั้งหลายในแผ่นดินโลกจะนำศักดิ์ศรีของตนเข้ามาในนครนั้น 25 ประตูต่าง ๆ

ของนครจะไม่ปิดในเวลากลางวัน และจะไม่มีเวลากลางคืนในนั้น 26 คนทั้งหลายจะนำศักดิ์ศรี

และเกียรติของประชาชาติต่าง ๆ เข้ามา 27 และไม่มีสิ่งใดที่เป็นมลทิน

หรือคนใดที่ประพฤติอย่างน่าสะอิดสะเอียน หรือประพฤติกาลอกลวงจะเข้าไปในนครนั้นได้

นอกจากพวกที่มีชื่อจดไว้ในหนังสือชีวิตของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าเท่านั้น

วิวรณ์ 22

สภาพภายในของนครเยรูซาเล็มใหม่

1 และท่านสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นแม่น้ำที่มีน้ำแห่งชีวิต ไสเหมือนอย่างแก้วผลึก

ไหลมาจากพระที่นั่งของพระเจ้า และของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้า 2 ไปที่กลางถนนของนครนั้น

และริมแม่น้ำทั้งสองฝั่งมีต้นไม้แห่งชีวิต ที่ออกผลสิบสองชนิด มันออกผลทุกเดือน

และใบของต้นไม้ นั้นใช้สำหรับรักษาโรคของบรรดาประชาชาติ 3 ทุกสิ่งที่ถูกสาปแช่งจะไม่มีอีกต่อไป

พระที่นั่งของพระเจ้าและของพระผู้เป็นลูกแกะของพระเจ้าจะตั้งอยู่ที่นั่น

และบรรดาทาสรับใช้ของพระองค์จะกราบไหว้พระองค์ 4 พวกเขาจะเห็นหน้าของพระองค์

และพระนามของพระองค์จะอยู่บนหน้าผากของเขาทั้งหลาย 5 กลางคืนจะไม่มีอีกต่อไป

เขาไม่จำเป็นต้องมีแสงตะเกียงหรือแสงอาทิตย์

เพราะว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าจะเป็นแสงสว่างของเขาทั้งหลาย

และเขาจะครอบครองอยู่ตลอดไปเป็นนิตย์

คำยืนยันของเทวะทูตเรื่องพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

6 และเทวะทูตองค์นั้นบอกข้าพเจ้าว่า “ถ้อยคำเหล่านี้เป็นคำที่เชื่อถือได้และสัตย์จริง

และองค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าแห่งหัวใจของการพยากรณ์

ได้ส่งเทวะทูตของพระองค์มาสำแดงถึงสิ่งที่จะต้องเกิดขึ้นในไม่ช้าแก่บรรดาทาสรับใช้ของพระองค์” 7 “

นี่แน่ะ เราจะมาในเร็ว ๆ นี้ ความสุขมีแก่คนที่ถือรักษาคำพยากรณ์ในหนังสือนี้” 8 ข้าพเจ้าคือยอห์น

เป็นผู้ที่ได้ยิน และได้เห็นเหตุการณ์เหล่านี้ และเมื่อข้าพเจ้าได้ยินและได้เห็นแล้ว

ข้าพเจ้าก็ทรุดตัวลงกราบไหว้แทบเท้าท้าวท้าวที่สำแดงสิ่งเหล่านี้แก่ข้าพเจ้า⁹ แต่ท่านกล่าวกับข้าพเจ้าว่า “อย่าทำแบบนี้ เราเป็นทาสร่วมรับใช้เช่นเดียวกับเจ้าและพวกพี่น้องของเจ้า ซึ่งเป็นพวกผู้พยากรณ์ และพวกที่ถือรักษาถ้อยคำในหนังสือนี้ จงกราบไหว้พระเจ้าเถิด”

¹⁰ และท่านบอกข้าพเจ้าอีกว่า “อย่าผินกตรูปคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ เพราะว่าใกล้จะถึงเวลานั้นแล้ว¹¹ จงให้คนที่ไม่เชื่อในพระเจ้าประพาศชั่วช้าลามกต่อไป จงให้คนโสมมประพาศการโสมมต่อไป จงให้คนชอบธรรม ทำการชอบธรรมต่อไป และจงให้คนบริสุทธิ์เป็นคนบริสุทธิ์ต่อไป”¹² “นี่แน่ะ เราจะมาในเร็ว ๆ นี้ และจะนำบำเหน็จของเรามาด้วย เพื่อตอบแทนตามการกระทำของแต่ละคน¹³ เราคือผู้แรกเริ่มและผู้สุดท้าย เป็นเบื้องต้นและเบื้องปลาย เป็นปฐมและอวสาน”

เมื่อพระเมสสิยาห์จะเสด็จมา

¹⁴ คนทั้งหลายที่ชำระล้างเสื้อผ้าของตนก็เป็นสุข เพื่อว่าพวกเขาจะมีสิทธิ์ในต้นไม้แห่งชีวิต และเข้าไปในนครนั้นโดยทางประตูได้¹⁵ ภายนอกเป็นที่ของพวกสุนัข พวกใช้เวทมนตร์ พวกล่วงประเวณี พวกฆาตกร พวกบวชารูปเคารพ และพวกที่รักและประพาศการหลอกลวงทุกคน¹⁶ “เราคือเยชูผู้ใช้ท้าวท้าวของเราไปเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้ต่อเจ้าเพื่อชุมชนทั้งหลายของพระเจ้า เราเป็นรากเหง้า และเชื้อสายของดาวิด และเป็นดาวประจำรุ่งอันสุกใส”¹⁷ พระวิญญาณและเจ้าสาวกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” และให้คนที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญเสด็จมาเถิด” “คนที่กระหายเชิญเข้ามา ใครที่มีใจปรารถนา จงมารับน้ำแห่งชีวิตโดยไม่ต้องเสียอะไรเลย”

คำตักเตือนของยอห์นต่อผู้อ่าน

¹⁸ ข้าพเจ้าเตือนทุกคนที่ได้ยินคำพยากรณ์ในหนังสือนี้ว่า ถ้าใครเพิ่มเติมสิ่งใดเข้าไปในหนังสือนี้ พระเจ้าก็จะทรงเพิ่มเติมภัยพิบัติที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้แก่คนนั้น¹⁹ และถ้าใครตัดถ้อยคำอะไรออกจากหนังสือพยากรณ์นี้ พระเจ้าก็จะทรงตัดส่วนแบ่งของเขาที่มีอยู่ในต้นไม้แห่งชีวิต และในนครบริสุทธิ์ ตามที่เขียนไว้ในหนังสือเล่มนี้ไปเสีย²⁰ พระองค์ผู้เป็นพยานในเหตุการณ์เหล่านี้พูดว่า “เราจะมาในเร็ว ๆ นี้แน่นอน” สาธุ พระเยซูของข้าพเจ้าผู้เป็นเจ้า เชิญเสด็จมาเถิด²¹ ขอพระคุณของพระเยซู องค์พระผู้เป็นเจ้า จงอยู่กับทุกคนเถิด สาธุ